

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

57. aastakäik

12. mai 2014

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2014/C 142/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 135, 5.5.2014.	1
---------------	--	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2014/C 142/02	Kohtuasi C-628/11: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus (Oberlandesgericht Braunschweig'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – kriminaalasi International Jet Management GmbH süüdistuses (Eelotsusetaotlus – ETLT artikkel 18 – Igasuguse kodakondsusel põhineva diskrimineerimise keeld – Kommertslennud kolmandatest riikidest liikmesriikidesse – Liikmesriigi normid, mille kohaselt liidu lennuettevõtjad, kellel ei ole selle liikmesriigi antud lennutegevusluba, peavad taotlema loa iga kolmandast riigist tuleva lennu jaoks)	2
2014/C 142/03	Kohtuasi C-639/11: Euroopa Kohtu (viies koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Poola Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Mootorsõidukite registreerimine – ETLT artiklid 34 ja 36 – Direktiiv 70/311/EMÜ – Direktiiv 2007/46/EÜ – Parempoolne liiklus liikmesriigis – Registreerimisega seotud kohustus tõsta paremal asuva roolisüsteemiga sõiduauto roolisüsteem ümber vasakule).	3
2014/C 142/04	Kohtuasi C-61/12: Euroopa Kohtu (viies koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Leedu Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Mootorsõidukite registreerimine – ETLT artiklid 34 ja 36 – Direktiiv 70/311/EMÜ – Direktiiv 2007/46/EÜ – Parempoolne liiklus liikmesriigis – Registreerimisega seotud kohustus tõsta paremal asuva roolisüsteemiga sõiduauto roolisüsteem ümber vasakule).	4

2014/C 142/05	Kohtuasi C-139/12: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus (Tribunal Supremo – Hispaania eelotsusetaotlus) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona versus Generalidad de Cataluña (Eelotsusetaotlus — Kuues käibemaksudirektiiv — Maksuvabastus — Tehingud, mis puudutavad väärtpaberite müüki ja millega kaasneb kinnisasja omandi üleminek — Maksustamine käibemaksust erineva kaudse maksuga — ELTL artiklid 49 ja 63 — Puhtalt riigisisene olukord)	5
2014/C 142/06	Kohtuasi C-167/12: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus (Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne'i eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – C. D. versus S. T. (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 92/85/EMÜ — Rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmed — Artikkel 8 — Asendusemaduse abil lapse saanud ema — Keeldumine anda talle rasedus- ja sünnituspuhkust — Direktiiv 2006/54/EÜ — Mees- ja naistöötajate võrdne kohtlemine — Artikkel 14 — Asendusemaduse abil lapse saanud ema ebasoodsam kohtlemine rasedus- ja sünnituspuhkuse andmisel)	6
2014/C 142/07	Kohtuasi C-363/12: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus – (The Equality Tribunali eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Z versus A Government Department, the Board of Management of a Community School (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2006/54/EÜ — Mees- ja naissoost töötajate võrdne kohtlemine — Asendusemaduse lepingu alusel lapse saanud ema — Keeldumine anda talle rasedus- ja sünnituspuhkuse või lapsendaja puhkusega samaväärset tasustatud puhkust — Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni puuetega inimeste õiguste konventsioon — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Puude alusel diskrimineerimise keeld — Asendusemaduse abil lapse saanud ema, kes on võimetu sünnitama — Puude olemasolu — Direktiivide 2006/54 ja 2000/78 kehtivus)	7
2014/C 142/08	Kohtuasi C-427/12: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu (Tühistamishagi — Õigusliku aluse valik — ELTL artiklid 290 ja 291 — Delegeeritud õigusakt ja rakendusakt — Määrus (EL) nr 528/2012 — Artikli 80 lõige 1 — Biotsiidid — Euroopa Kemikaaliamet — Komisjonipoolne tasude kehtestamine)	8
2014/C 142/09	Kohtuasi C-271/13 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus – Rouse Industry versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Bulgaaria Vabariigile antud riigiabi, mis seisneb võlgade sissenõudmisest loobumises — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks ja kohustatakse seda tagasi maksma — Mõiste „uus abi“ — Põhjendamiskohustus)	8
2014/C 142/10	Kohtuasi C-19/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sozialgericht Duisburg (Saksamaa) 16. jaanuaril 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca versus Stadt Kevelaer	9
2014/C 142/11	Kohtuasi C-43/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 18. detsembril 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Kohtuasi C-45/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Ítéltábla (Ungari) 27. jaanuaril 2014 – kriminaalasi István Balázi ja Dániel Pappi süüdistuses	10
2014/C 142/13	Kohtuasi C-46/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 28. jaanuaril 2014 – Jürgen Kaiser versus Condor Flugdienst GmbH	10
2014/C 142/14	Kohtuasi C-51/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksamaa) 4. veebruaril 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG versus Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	11
2014/C 142/15	Kohtuasi C-52/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksamaa) 4. veebruaril 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG versus Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	12
2014/C 142/16	Kohtuasi C-58/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 6. veebruaril 2014 – Hauptzollamt Hannover versus Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Kohtuasi C-59/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 7. veebruaril 2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas	13
2014/C 142/18	Kohtuasi C-66/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 10. veebruaril 2014 – Finanzamt Linz versus Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz.	14
2014/C 142/19	Kohtuasi C-67/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundessozialgericht (Saksamaa) 10. veebruaril 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln versus Nazifa Alimanovic jt	14
2014/C 142/20	Kohtuasi C-69/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Sibiu (Rumeenia) 10. veebruaril 2014 – Dragoș Constantin Târșia versus Stato rumeno, mida esindab Ministerul Finanțelor și Economiei, ja Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor	15
2014/C 142/21	Kohtuasi C-72/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 10. veebruaril 2014 – X, teised menetlusosalised: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Kohtuasi C-74/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausysis administracinis teismas (Leedu) 10. veebruaril 2014 – UAB Eturas jt versus Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Leedu konkurentsinoökogu)	16
2014/C 142/23	Kohtuasi C-79/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hannover (Saksamaa) 10. veebruaril 2014 – TUIfly GmbH versus Harald Walter	17
2014/C 142/24	Kohtuasi C-81/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 17. veebruaril 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV versus College van Gedeputeerde Staten van Gelderland	17
2014/C 142/25	Kohtuasi C-82/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte Suprema di Cassazione (Itaalia) 17. veebruaril 2014 – Agenzia delle Entrate versus Nuova Invincibile.	18
2014/C 142/26	Kohtuasi C-83/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 17. veebruaril 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD versus Komisia za zashtita ot diskriminatsia	18
2014/C 142/27	Kohtuasi C-86/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n ^o 1 de Granada (Hispaania) 18. veebruaril 2014 – Marta León Medialdea versus Ayuntamiento de Huetor Vega	20
2014/C 142/28	Kohtuasi C-89/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte Suprema di Cassazione (Itaalia) 21. veebruaril 2014 – A2A SpA versus Agenzia delle Entrate	20
2014/C 142/29	Kohtuasi C-92/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Câmpulung (Rumeenia) 25. veebruaril 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran versus SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Kohtuasi C-94/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 27. veebruaril 2014 – Flight Refund Ltd versus Deutsche Lufthansa AG.	22
2014/C 142/31	Kohtuasi C-96/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Nîmes (Prantsusmaa) 28. veebruaril 2014 – Jean-Claude Van Hove versus CPN Assurance SA	23
2014/C 142/32	Kohtuasi C-97/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 3. märtsil 2014 – SMK Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal.	23
2014/C 142/33	Kohtuasi C-98/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 3. märtsil 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. jt versus Magyar Állam (Ungari riik)	24
2014/C 142/34	Kohtuasi C-103/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos administracinis teismas (Leedu) 4. märtsil 2014 – Bronius Jakutis ja Kretingalės kooperatinė ŽŪB versus Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos ja Lietuvos valstybė	26

2014/C 142/35	Kohtuasi C-106/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 6. märtsil 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (kaubandus- ja levitusettevõtete liit), FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (ehitus- ja sisustuskaupluste liit) versus Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie (ökoloogia-, säästva arengu ja energeetikaminister)	28
---------------	--	----

2014/C 142/36	Kohtuasi C-111/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven Administrativen sad (Bulgaaria) 7. märtsil 2014 – GST – Sarviz AG Germania versus Direktor	28
---------------	--	----

Üldkohus

2014/C 142/37	Kohtuasi T-46/10: Üldkohtu 20. märtsi 2014. aasta otsus – Faci versus komisjon (Konkurents – Kartellid – Euroopa tinastabilisaatorite ja termostabilisaatorite epoksiiditud sojaõli ja estrite turg – EÜ artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumist tuvastav otsus – Hinnakokkulepped, turgude ja klientide jaotamine ning tundliku äriteabe vahetamine – Rikkumise ühe osa tõendamise – Trahvid – Võrdne kohtlemine – Hea haldus – Mõistlik tähtaeg – Proportsionaalsus)	30
---------------	---	----

2014/C 142/38	Kohtuasi T-181/10: Üldkohtu 20. märtsi 2014. aasta otsus – Reagens versus komisjon (Juurdepääs dokumentidele – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Dokumendid, mis on seotud taotlustega, et võetaks arvesse teatavate ettevõtjate maksevõimetust ja mis esitati suuniste määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta – Juurdepääsu keeld – Erand, mis puudutab kolmandate isikute avaliku huvi kaitset – Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitsev erand – Ülekaalukas üldine huvi – Konkreetse ja individuaalse hindamise kohustus – Osaline juurdepääs)	30
---------------	---	----

2014/C 142/39	Kohtuasi T-306/10: Üldkohtu 21. märtsi 2014. aasta otsus – Yusef versus komisjon (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Osama bin Ladeni, Al Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed – Määrus (EÜ) nr 881/2002 – Isiku rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise pärast tema kandmist Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organi koostatud loetelusse – Sanktsioonide komitee – Järgnev määruse nr 881/2002 I lissasse kandmine – Komisjoni keeldumine kustutada see kanne – Tegevusetushagi – Põhiõigused – Õigus olla ära kuulatud, õigus tõhusale kohtulikule kontrollile ja õigus omandi kaitsele).	31
---------------	--	----

2014/C 142/40	Kohtuasi T-539/11: Üldkohtu 25. märtsi 2014. aasta otsus – Deutsche Bank versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Leistung aus Leidenschaft) (Ühenduse kaubamärk – Ühenduse sõnamärgi Leistung aus Leidenschaft taotlus – Reklaamlausest koosnev kaubamärk – Absoluutsed keeldumispõhjused – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b – Võrdne kohtlemine – Põhjendamiskohustus – Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid).	32
---------------	---	----

2014/C 142/41	Kohtuasi T-291/12: Üldkohtu 25. märtsi 2014. aasta otsus – Deutsche Bank versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Passion to Perform) (Ühenduse kaubamärk – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Sõnamärk Passion to Perform – Reklaamlausest koosnev kaubamärk – Absoluutsed keeldumispõhjused – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b – Võrdne kohtlemine).	33
---------------	---	----

2014/C 142/42	Liidetud kohtuasjad T-534/12 ja T-535/12: Üldkohtu 26. märtsi 2014. aasta otsus – Still versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Fleet Data Services) (Ühenduse kaubamärk – Ühenduse kujutismärkide Fleet Data Services ja Truck Data Services taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c – Õigus olla ära kuulatud – Määruse nr 207/2009 artikli 75 teine lause).	33
---------------	---	----

2014/C 142/43	Kohtuasi T-81/13: Üldkohtu 21. märtsi 2014. aasta otsus – FTI Touristik versus Siseturu Ühtlustamise Amet (BigXtra) (Ühenduse kaubamärk – Ühenduse sõnamärgi BigXtra taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b)	34
---------------	--	----

2014/C 142/44	Kohtuasi T-46/12: Üldkohtu 5. märtsi 2014. aasta määrus – Chrysamed Vertrieb versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Chrysal International (Chrysamed) (Ühenduse kaubamärk – Vastulausemenetlus – Registreerimistaotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	34
---------------	---	----

2014/C 142/45	Kohtuasi T-198/13: Üldkohtu 3. veebruari 2014. aasta määrus – Imax versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Himax Technologies (IMAX) (Ühenduse kaubamärk – Vastulause – Vastulause tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	35
---------------	---	----

2014/C 142/46	Kohtuasi T-62/14: 27. jaanuaril 2014 esitatud hagi – BR IP Holder <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)	35
2014/C 142/47	Kohtuasi T-98/14: 14. veebruaril 2014 esitatud hagi – Société Générale <i>versus</i> komisjon	36
2014/C 142/48	Kohtuasi T-106/14: 14. veebruaril 2014 esitatud hagi – Universal Utility International <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (Greenworld).	37
2014/C 142/49	Kohtuasi T-108/14: 17. veebruaril 2014 esitatud hagi – Burazer jt <i>versus</i> Euroopa Liit	37
2014/C 142/50	Kohtuasi T-109/14: 17. veebruaril 2014 esitatud hagi – Škugor jt <i>versus</i> Euroopa Liit.	38
2014/C 142/51	Kohtuasi T-124/14: 19. veebruaril 2014 esitatud hagi – Soome <i>versus</i> komisjon	39
2014/C 142/52	Kohtuasi T-125/14: 14. veebruaril 2014 esitatud hagi – Gappol Marzena Porczyńska <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – GAP (ITM) – (GAPPol).	40
2014/C 142/53	Kohtuasi T-134/14: 28. veebruaril 2014 esitatud hagi – Saksamaa <i>versus</i> komisjon	40
2014/C 142/54	Kohtuasi T-141/14: 28. veebruaril 2014 esitatud hagi – SolarWorld jt <i>versus</i> nõukogu	41
2014/C 142/55	Kohtuasi T-142/14: 28. veebruaril 2014 esitatud hagi – SolarWorld jt <i>versus</i> nõukogu	42
2014/C 142/56	Kohtuasi T-160/14: 28. veebruaril 2014 esitatud hagi – Yingli Energy (Hiina) jt <i>versus</i> nõukogu.	43
2014/C 142/57	Kohtuasi T-161/14: 28. veebruaril 2014 esitatud hagi – Yingli Energy (Hiina) jt <i>versus</i> nõukogu.	44
2014/C 142/58	Kohtuasi T-166/14: 3. märtsil 2014 esitatud hagi – PRS Mediterranean <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Kohtuasi T-172/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – Stahlwerk Bous <i>versus</i> komisjon	46
2014/C 142/60	Kohtuasi T-173/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – WeserWind <i>versus</i> komisjon	47
2014/C 142/61	Kohtuasi T-174/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – Dieckerhoff Guss <i>versus</i> komisjon	47
2014/C 142/62	Kohtuasi T-175/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – Walter Hundhausen <i>versus</i> komisjon.	48
2014/C 142/63	Kohtuasi T-176/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – Georgsmarienhütte <i>versus</i> komisjon	49
2014/C 142/64	Kohtuasi T-177/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – Harz Guss Zorge <i>versus</i> komisjon	50
2014/C 142/65	Kohtuasi T-178/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss <i>versus</i> komisjon	51
2014/C 142/66	Kohtuasi T-179/14: 20. märtsil 2014 esitatud hagi – Schmiedewerke Gröditz <i>versus</i> komisjon	52
2014/C 142/67	Kohtuasi T-183/14: 21. märtsil 2014 esitatud hagi – Schmiedag <i>versus</i> komisjon.	53
2014/C 142/68	Kohtuasi T-186/14: 21. märtsil 2014 esitatud hagi – Atlantic Multipower Germany <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)	53
2014/C 142/69	Kohtuasi T-522/12: Üldkohtu 14. veebruari 2014. aasta määrus – Alfa-Beta Vassilopoulos <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Kohtuasi T-142/13: Üldkohtu 10. veebruari 2014. aasta määrus – Jinko Solar jt <i>versus</i> Parlament jt	54
2014/C 142/71	Kohtuasi T-435/13: Üldkohtu 5. märtsi 2014. aasta määrus – Triarii <i>versus</i> komisjon	55
2014/C 142/72	Kohtuasi T-439/13: Üldkohtu 27. veebruari 2014. aasta määrus – Fard ja Sarkandi <i>versus</i> nõukogu	55

2014/C 142/73	Kohtuasi T-466/13: Üldkohtu 5. veebruari 2014. aasta määrus – Hermann Trollius <i>versus</i> ECHA	55
2014/C 142/74	Kohtuasi T-505/13: Üldkohtu 19. märtsi 2014. aasta määrus – Stichting Sona ja Nao <i>versus</i> komisjon	55

Avaliku Teenistuse Kohus

2014/C 142/75	Kohtuasi F-8/13: Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 26. märtsi 2014. aasta otsus – CP <i>versus</i> parlament (Avalik teenistus — Ametnikud — Üksuse juhataja — Katseaeg — Üksuse juhataja ametikohale kinnitamata jätmise — Mittejuhtivale ametikohale üleviimine — Parlamendi siseeeskirjad)	56
2014/C 142/76	Kohtuasi F-32/13: Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 27. veebruari 2014. aasta määrus – Walton <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ajutine teenistuja — Lahkumistoetus — Ametist lahkumine, mis on tuvastatud Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu otsusega — Ametist lahkumise kuupäeva kindlaksmääramine — Seadusjõud — Ametisse nimetava asutuse otsused, mis on muutunud lõplikuks, kuna nende peale ei ole esitatud hagi — Eelneva haldusmenetluse järgimata jätmise — Ilmselge vastuvõetamatus)	56

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

(2014/C 142/01)

Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas*

ELT C 135, 5.5.2014

Eelmised väljaanded

ELT C 129, 28.4.2014

ELT C 112, 14.4.2014

ELT C 102, 7.4.2014

ELT C 93, 29.3.2014

ELT C 85, 22.3.2014

ELT C 78, 15.3.2014

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus (Oberlandesgericht Braunschweig'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – kriminaalasi International Jet Management GmbH süüdistuses

(Kohtuasi C-628/11) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ETL artikkel 18 — Igasuguse kodakondsusel põhineva diskrimineerimise keeld — Kommertslennud kolmandatest riikidest liikmesriikidesse — Liikmesriigi normid, mille kohaselt liidu lennuettevõtjad, kellel ei ole selle liikmesriigi antud lennutegevusluba, peavad taotlema loa iga kolmandast riigist tuleva lennu jaoks)

(2014/C 142/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Braunschweig

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

International Jet Management GmbH

Ese

Eelotsusetaotlus – Oberlandesgericht Braunschweig – ETL artikli 18 tõlgendamine – Kommertslennud kolmandast riigist liikmesriiki – Liikmesriigi normid, mille kohaselt lennuettevõtjad, kellel ei ole selle liikmesriigi antud lennutegevusluba, peavad taotlema loa iga kolmandast riigist tuleva lennu jaoks – Neid norme eiranud ühenduse lennuettevõtjale määratud trahv

Resolutsioon

1. Kodakondsuse alusel diskrimineerimise keelu üldpõhimõtte sätestav ETL artikkel 18 on kohaldatav niisuguses olukorras nagu on kõne all põhikohtuasjas, kus esimene liikmesriik nõuab lennuettevõtjalt, kellel on teise liikmesriigi välja antud kehtiv lennutegevusluba, et see ettevõtja hangiks esimese liikmesriigi õhuruumi sisenemiseks loa selliste mitteregulaarsete tellimuslendude puhul, mis väljuvad kolmandatest riikidest ja suunduvad nimetatud esimesse liikmesriiki, ehkki niisugust luba ei nõuta lennuettevõtjalt, kellel on esimese liikmesriigi antud lennutegevusluba.
2. ETL artiklit 18 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus esimese liikmesriigi normid, mis nõuavad (nende järgimata jätmist trahviga sanktsioneerides), et lennuettevõtja, kellel on teise liikmesriigi antud lennutegevusluba, hangiks esimese liikmesriigi õhuruumi sisenemiseks loa selliste mitteregulaarsete tellimuslendude puhul, mis väljuvad kolmandatest riikidest ja suunduvad nimetatud esimesse liikmesriiki, ehkki niisugust luba ei nõuta lennuettevõtjalt, kellel on esimese liikmesriigi antud lennutegevusluba, ning mis seavad selle loa saamise sõltuvusse niisuguse tõendi esitamisest, mis näitab, et esimese liikmesriigi ametiasutuse antud lennutegevusloaga lennuettevõtjad ei saa või ei suuda asjaomaseid lende teostada.

⁽¹⁾ ELT C 80, 17.3.2012.

Euroopa Kohtu (viies koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik**(Kohtuasi C-639/11) ⁽¹⁾****(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Mootorsõidukite registreerimine — ELTL artiklid 34 ja 36 — Direktiiv 70/311/EMÜ — Direktiiv 2007/46/EÜ — Parempoolne liiklus liikmesriigis — Registreerimisega seotud kohustus tõsta paremal asuva roolisüsteemiga sõiduauto roolisüsteem ümber vasakule)**

(2014/C 142/03)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Wilms, G. Zavvos ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna ja M. Szpunar)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Leedu Vabariik (esindajad: D. Kriaučiūnas ja R. Krasuckaitė)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – ELTL artikli 34, nõukogu 8. juuni 1970. aasta direktiivi 70/311/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste roolisüsteemi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 133, lk 10; ELT eriväljaanne 13/01, lk 90) artikli 2a ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (ELT L 263, lk 1), artikli 4 lõike 3 rikkumine – Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on keelatud paremal pool asuva rooliga sõidukite registreerimine

Resolutsioon

1. Kuna Poola Vabariik on seadnud selliste uute või varem teistes liikmesriikides registreeritud sõiduautode, mille roolisüsteem asub paremal, registreerimise oma territooriumil sõltuvusse rooli ümberpaigutamisest vasakule poole, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 8. juuni 1970. aasta direktiivi 70/311/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste roolisüsteemi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklist 2a, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv), artikli 4 lõikest 3 ning ELTL artiklist 34.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.
3. Jätta Leedu Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 73, 10.3.2012.

**Euroopa Kohtu (viies koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Leedu Vabariik
(Kohtuasi C-61/12) ⁽¹⁾**

**(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Mootorsõidukite registreerimine — ELTL artiklid 34 ja 36 —
Direktiiv 70/311/EMÜ — Direktiiv 2007/46/EÜ — Parempoolne liiklus liikmesriigis —
Registreerimisega seotud kohustus tõsta paremal asuva roolisüsteemiga sõiduauto roolisüsteem ümber
vasakule)**

(2014/C 142/04)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Steiblytė, G. Wilms ja G. Zavvos)

Kostja: Leedu Vabariik (esindajad: D. Kriaučiūnas ja R. Krasuckaitė)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Eesti Vabariik (esindaja: M. Linntam), Läti Vabariik (esindajad: I. Kalniņš ja A. Nikolajeva), Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna ja M. Szpunar)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – ELTL artikli 34, nõukogu 8. juuni 1970. aasta direktiivi 70/311/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste juhtimisseadmetiku tüübikinnitust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 133, lk 10; ELT eriväljaanne 13/01, lk 90) artikli 2a ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT L 263, lk 1), artikli 4 lõike 3 rikkumine – Siseriiklik õigus, mis keelab uute sõiduautode registreerimist, mille rool asub paremal pool, hoolimata asjaolust, et asjaomased sõidukid vastavad raamdirektiivis ja eridirektiivides ettenähtud nõuetele – Selliste sõiduautode registreerimisest keeldumine, mille rool asub paremal pool ning mis on varem teises liikmesriigis registreeritud

Resolutsioon

1. Kuna Leedu Vabariik keelab selliste sõiduautode registreerimise, mille rool asub paremal, ja/või nõuab selliste uute või varem teistes liikmesriikides registreeritud sõiduautode, mille roolisüsteem asub paremal, registreerimiseks, et rool paigutataks ümber vasakule poole, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 8. juuni 1970. aasta direktiivi 70/311/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste roolisüsteemi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklist 2a, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv), artikli 4 lõikest 3 ning ELTL artiklist 34.
2. Mõista kohtukulud välja Leedu Vabariigilt.
3. Jätta Eesti Vabariigi, Läti Vabariigi ja Poola Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 118, 21.4.2012.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus (Tribunal Supremo – Hispaania eelotsusetaotlus) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona versus Generalidad de Cataluña

(Kohtuasi C-139/12) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kuues käibemaksudirektiiv — Maksuvabastus — Tehingud, mis puudutavad väärtpaberite müüki ja millega kaasneb kinnisasja omandi üleminek — Maksustamine käibemaksust erineva kaudse maksuga — ELTL artiklid 49 ja 63 — Puhtalt riigisisene olukord)

(2014/C 142/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona

Kostja: Generalidad de Cataluña

Ese

Eelotsusetaotlus – Tribunal Supremo – Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 13 B osa punkti d tõlgendamine – Artikli 13 B osa punkti d alapunktis 5 käsitletud väärtpabereid puudutavate tehingute maksuvabastus – Erand – Tehingud, mis puudutavad väärtpaberite müüki ja toovad kaasa kinnisvara omandi ülemineku – Siseriiklikud õigusnormid, millega maksustatakse enamusosaluse omandamise äriühingus, mille vara moodustab peamiselt kinnisvara, käibemaksust erineva kaudse maksuga

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiviga 91/680/EMÜ), tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu 28. juuli 1988. aasta seaduse 24/1988, mis käsitleb väärtpaberiturgu (Ley 24/1988 del Mercado de Valores), mida on muudetud 6. juuni 1991. aasta seadusega 18/1991 füüsiliste isikute tulumaksu kohta (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas), artikkel 108, mille kohaselt maksustatakse enamusosaluse omandamine sellise äriühingu kapitalis, mille vara koosneb peamiselt kinnisasjadest, niisuguse käibemaksust erineva kaudse maksuga nagu maks, mis on arutusel põhikohtuasjas.

⁽¹⁾ ELT C 174, 16.6.2012.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus (Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne'i eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – C. D. versus S. T.

(Kohtuasi C-167/12) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 92/85/EMÜ — Rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmed — Artikkel 8 — Asendusemaduse abil lapse saanud ema — Keeldumine anda talle rasedus- ja sünnituspuhkust — Direktiiv 2006/54/EÜ — Mees- ja naistöötajate võrdne kohtlemine — Artikkel 14 — Asendusemaduse abil lapse saanud ema ebasoodsam kohtlemine rasedus- ja sünnituspuhkuse andmisel)

(2014/C 142/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Põhikohtuasja pooled

Hageja: C. D.

Kostja: S. T.

Ese

Eelotsusetaotlus – Employment Tribunal Newcastle upon Tyne – Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 348, lk 1, EÜT erivaljaanne 05/02, lk 110) artikli 1 lõike 1, artikli 2 punkti c, artikli 8 lõike 1 ja artikli 11 lõike 2 punkti b tõlgendamine – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT L 204, lk 23) artikli 14 ning artikli 2 lõike 1 punktide a ja b ja lõike 2 punkti c tõlgendamine – Keeld kohelda naist raseduse või rasedus- ja sünnituspuhkuse tõttu ebasoodsamalt direktiivi 92/85/EMÜ tähenduses – Kohaldamisala – Asendusemaduse abil lapse saanud ema, kes ei ole lapse bioloogiline ema – Õigus rasedus- ja sünnituspuhkusele

Resolutsioon

1. Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid ei ole kohustatud andma asendusemaduse abil lapse saanud emale direktiivi artikli 8 alusel rasedus- ja sünnituspuhkust, sh ka juhul, kui tal on võimalik ise oma last sünnijärgselt rinnaga toita või kui ta toidab last sünnijärgselt rinnaga.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes artiklit 14 koostoides artikli 2 lõike 1 punktidega a ja b ja lõike 2 punktiga c tuleb tõlgendada nii, et see, kui tööandja keeldub andmast asendusemaduse abil lapse saanud emale rasedus- ja sünnituspuhkust, ei kujuta endast soolist diskrimineerimist.

⁽¹⁾ ELT C 194, 30.6.2012.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus – (The Equality Tribunali eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Z versus A Government Department, the Board of Management of a Community School

(Kohtuasi C-363/12) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2006/54/EÜ — Mees- ja naissoost töötajate võrdne kohtlemine — Asendusemaduse lepingu alusel lapse saanud ema — Keeldumine anda talle rasedus- ja sünnituspuhkuse või lapsendaja puhkusega samaväärset tasustatud puhkust — Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni puuetega inimeste õiguste konventsioon — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Puude alusel diskrimineerimise keeld — Asendusemaduse abil lapse saanud ema, kes on võimetu sünnitama — Puude olemasolu — Direktiivide 2006/54 ja 2000/78 kehtivus)

(2014/C 142/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

The Equality Tribunal

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Z

Kostjad: A Government Department, the Board of Management of a Community School

Ese

Eelotsusetaotlus – The Equality Tribunal (Iirimaa) – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT L 204, lk 23) artiklite 4 ja 14 tõlgendamine – Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemises töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79) artikli 3 lõike 1 ja artikli 5 tõlgendamine – Ema, kelle bioloogiline laps on sündinud asendusemaduse abil – Isik, kellel on puue, mis ei võimalda tal sünnitada – Õigus rasedus- ja sünnituspuhkusele

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes ja eeskätt selle artikleid 4 ja 14 tuleb tõlgendada nii, et soolise diskrimineerimisega ei ole tegemist juhul, kui naissoost töötajale, kes on saanud lapse asendusemaduse lepingu alusel, keeldutakse andmast rasedus- ja sünnituspuhkuse või lapsendaja puhkusega võrduvat tasustatud puhkust.

Asendusemaduse abil lapse saanud ema olukord rasedus- ja emapuhkuse või lapsendaja puhkuse andmisel ei kuulu selle direktiivi kohaldamisalasse.

2. Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemises töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, tuleb tõlgendada nii, et puude alusel diskrimineerimisega ei ole tegemist juhul, kui naisel, kellel on puue, mis ei võimalda tal sünnitada ja kes on saanud lapse asendusemaduse lepingu alusel, ei ole võimalik saada rasedus- ja sünnituspuhkuse või lapsendaja puhkusega võrduvat tasustatud puhkust.

Selle direktiivi kehtivust ei saa hinnata Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni puuetega inimeste õiguste konventsiooni alusel, kuid nimetatud direktiivile tuleb, niivõrd kui see on võimalik, anda kõnealuse konventsiooniga kooskõlas olev tõlgendus.

⁽¹⁾ ELT C 311, 13.10.2012.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. märtsi 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-427/12) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Õigusliku aluse valik — ELTL artiklid 290 ja 291 — Delegeeritud õigusakt ja rakendusakt — Määrus (EL) nr 528/2012 — Artikli 80 lõige 1 — Biotsiidid — Euroopa Kemikaaliamet — Komisjonipoolne tasude kehtestamine)

(2014/C 142/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Smulders, C. Zadra ja E. Manhaeve)

Kostjad: Euroopa Parlament (esindajad: L. Visaggio ja A. Troupiotis) ja Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Moore ja I. Šulce)

Kostjate toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, E. Ruffer ja D. Hadroušek), Taania Kuningriik (esindajad: V. Pasternak Jørgensen ja C. Thorning), Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, D. Colas ja N. Rouam), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman ja M. Noort), Soome Vabariik (esindajad: H. Leppo ja M. J. Leppo), Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (esindajad: C. Murrell ja M. Holt, keda abistab *barrister* B. Kennelly)

Ese

Tühistamishagi – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määruse (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist (ELT L 167, lk 1), artikli 80 lõige 1 osas, milles see näeb ette, et meetmed, millega kehtestatakse Euroopa Kemikaaliametile (ECHA) makstavad tasud, võetakse vastu rakendusaktiga ELTL artikli 291 tähenduses, mitte delegeeritud õigusaktiga ELTL artikli 290 tähenduses – Õigusliku aluse valik – Määrusandlikud volitused, mille liidu seadusandja võib komisjonile anda

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.
3. Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Soome Vabariik ning Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 355, 17.11.2012.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 20. märtsi 2014. aasta otsus – Rouse Industry versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Bulgaaria Vabariigile antud riigiabi, mis seisneb võlgade sissenõudmisest loobumises — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks ja kohustatakse seda tagasi maksma — Mõiste „uus abi” — Põhjendamiskohustus)

(2014/C 142/09)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Apellant: Rouse Industry (esindajad: advokati A Angelov ja S Panov)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Urraca Caviedes ja D. Stefanov)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 20. märtsi 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-489/11: Rouse Industry vs. komisjon, millega Üldkohus ei rahuldanud hagi, milles paluti osaliselt tühistada komisjoni 13. juuli 2011. aasta otsus nr 2012/706/EL seoses riigiabiga SA.28903 (C 12/2010) (ex N 389/2009), mida Bulgaaria andis Rouse Industry'le (ELT 2012, L 320, lk 27) – Riigiabi, mis seisneb võlgade sissenõudmisest loobumises – Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks ja kohustatakse seda tagasi maksma – Apellandi viidatud menetluseeskirjade rikkumine – Üldkohtu poolne liidu õiguse rikkumine

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Rouse Industry AD-lt.

(¹) ELT C 207, 20.7.2013.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sozialgericht Duisburg (Saksamaa) 16. jaanuaril 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca versus Stadt Kevelaer

(Kohtuasi C-19/14)

(2014/C 142/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sozialgericht Duisburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Vastustaja: Stadt Kevelaer

Eelotsuse küsimused

- a) Kas Sozialgeetzbuch II (sotsiaalkindlustusseadustiku II raamat, edaspidi) § 7 lõike 1 teine lause on kooskõlas Euroopa Ühenduse õigusega?
- b) Kui sellele küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas Saksamaa Liitvabariik peab oma õiguslikku olukorda muutma või tuleneb sellest vahetult teistsugune õiguslik olukord, ja kui, siis milline?
- c) Kas Sozialgesetzbuch II § 7 lõike 1 teine lause jääb kehtima kuni (vajadusel) nõutava muudatuse tegemiseni Saksamaa Liitvabariigi ametiasutuste poolt?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 18. detsembril 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-43/14)

(2014/C 142/11)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: ŠKO-ENERGO, s.r.o.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ⁽¹⁾, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selliste siseriikliku õiguse sätete kohaldamine, millega asjaomasel ajavahemikul maksustatakse saastekvootide tasuta eraldamine kinkemaksuga?

⁽¹⁾ ELT 2003 L 275, lk 32.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Ítéltábla (Ungari) 27. jaanuaril 2014 – kriminaalasi István Balázs ja Dániel Papp süüdistuses

(Kohtuasi C-45/14)

(2014/C 142/12)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Ítéltábla

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Süüdistatavad: István Balázs, Dániel Papp

Teine menetluspool: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Eelotsuse küsimused

Kohus esitab Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotluse seoses küsimustega, kas Ungari kriminaalkohtumenetluse seaduse §-s 2 seadusliku süüdistuse esitamise sätestamine või reguleerimata jätmine

1. rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 sõnastatud õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele jõustamist;
2. rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 50 ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artikli 14 lõikes 7 ja Roomas 4. novembril 1950 alla kirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni seitsmenda lisaprotokollis artikli 4 lõikes 1 sõnastatud mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeldu;
3. rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 54 sätestatud õiguste kuritarvitamise keeldu?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 28. jaanuaril 2014 – Jürgen Kaiser versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-46/14)

(2014/C 142/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jürgen Kaiser

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas määruse⁽¹⁾ artikli 5 lõikes 3 sätestatud vastutusest vabastamise võimaluse kasutamiseks peab lennuettevõtja üksikasjalikult selgitama ja tõendama, et ta on võtnud kõik sobivad meetmed, et vältida erakorralise asjaolu eeldatavaid tagajärgi, mis seisnevad lennu tühistamises või märkimisväärses hilinemises, või et tema käsutuses ei olnud selliseid sobivaid meetmeid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksamaa) 4. veebruaril 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG versus Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Kohtuasi C-51/14)

(2014/C 142/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EMÜ) nr 1998/78⁽¹⁾ artikli 14 lõige 3 reguleerib suhkru asendamist ladustamiskulude hüvitamise valdkonnas ammendavalt ja kas kõnealune säte ei sea tingimuseks, et asendatava suhkru peab olema tootnud mõni teine sama liikmesriigi territooriumil asuv tootja?
2. Kas juhul, kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, seab määruse (EMÜ) nr 1998/78 artikli 14 lõige 3 ladustamiskulude hüvitise saamise tingimuseks, et asendatav C-suhkur „asendatakse suhkrutootja juures füüsiliselt”?
3. Kas juhul, kui suhkru asendamise suhtes on kohaldatav määruse (EMÜ) nr 2670/81⁽²⁾ artikli 2 lõige 2, seab määruse (EMÜ) nr 2670/81 artikli 2 lõige 2 ladustamiskulude hüvitise saamise tingimuseks, et asendatav C-suhkur „asendatakse suhkrutootja juures füüsiliselt”?
4. Teise võimalusena – kas määruse (EMÜ) nr 2670/81 artikli 2 lõige 2 on kehtetu osas, milles see nõuab, et asendatava suhkru „on tootnud mõni teine sama liikmesriigi territooriumil asuv tootja”?

⁽¹⁾ Komisjoni 18. augusti 1978. aasta määrus (EMÜ) nr 1998/78, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad suhkru ladustamiskulude hüvitamiseks (EÜT L 231, lk 5).

⁽²⁾ Komisjoni 14. septembri 1981. aasta määrus (EMÜ) nr 2670/81, milles sätestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad kvooti ületava suhkrutoodangu kohta (EÜT L 262, lk 14; ELT eriväljaanne 03/05, lk 85).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksamaa) 4. veebruaril 2014 – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG versus Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Kohtuasi C-52/14)

(2014/C 142/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Eelotsuse küsimused

1. Kas seoses aegumistähtaja katkemisega on pädev asutus määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 kolmanda lõigu tähenduses asutus, kes on pädev algatama juurdlust või kohtumenetlust [edaspidi kasutatakse ka täpsemat vastet „uurimis- või menetlustoiming“], olenemata sellest, kas see asutus oli rahaliste vahendite andja? Kas uurimis- või menetlustoiming peab olema suunatud haldusmeetme kehtestamisele või karistuse määramisele?
2. Kas „kõnealune isik“ määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 kolmanda lõigu tähenduses saab olla ka ettevõtja töötaja, keda on tunnistajana üle kuulatud?
3. Kas tingimuse „teatab [...] eiramisega seotud juurdluse või kohtumenetluse algatamisest“ (määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 kolmas lõik) puhul peab tegemist olema konkreetsete vigadega, mille suhkruootja tegi suhkruoodangu (asjaolude kogumi) kindlakstegemisel ja mille olemasolu eeldatakse või mis tuvastatakse üldjuhul alles nõuetekohaselt läbiviidud turukorraldusele vastavuse uurimise raames? Kas „juurdlusena“, mille algatamisest on teatatud, saab käsitada ka uurimist lõpetavat ja/või uurimistulemusi hindavat lõpparuannet, milles ei esitata täiendavaid küsimusi teatava asjaolude kogumi kohta?
4. Kas „korduvaid eeskirjade eiramisi“ määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 teise lõigu tähenduses saab pidada „korduvaks rikkumiseks“ ainult siis, kui eeskirjade eiramisena uuritavad tegevused või tegevusetused on tihedas ajalisel seoses? Kui vastus on jaatav, siis kas selline tihe ajaline seos kaob muu hulgas siis, kui eeskirjade eiramine suhkrukoguse kindlakstegemisel toimub ainult üks kord suhkru turustusaasta jooksul ja seejärel kordub alles järgmisel või veelgi hilisemal suhkru turustusaastal?
5. Kas korduva rikkumise toimepaneku määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 teise lõigu tähenduses saab välistada siis, kui pädev asutus ei ole asjaolude keerukust arvesse võttes ettevõtjat üldse kontrollinud või vähemalt korrapäraselt või hoolikalt kontrollinud?
6. Millal hakkab eeskirjade jätkuvate või korduvate eiramiste korral kulgema kahekordne aegumistähtaeg määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 neljanda lõigu tähenduses? Kas kõnealune aegumistähtaeg hakkab kulgema päevast, mil lõpeb iga eeskirjade eiramisena käsitatav tegevus (määruse artikli 3 lõike 1 esimene lõik), või päevast, mil lõpeb viimane korduv tegevus (määruse artikli 3 lõike 1 teine lõik)?
7. Kas määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 neljandas lõigus sätestatud kaheksa-aastane kahekordne aegumistähtaeg võib katkeda pädeva asutuse uurimis- või menetlustoimingute tõttu?
8. Kas asjaolude eri kogumite puhul, mida võetakse toetuste arvutamisel arvesse, tuleb määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 sätete kohaselt arvutatav aegumistähtaeg määrata eraldi kindlaks iga asjaolude kogumi (eeskirjade eiramise) kohta?
9. Kas määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 neljandas lõigus sätestatud kahekordse aegumistähtaja kulgemine sõltub sellest, kas pädev asutus oli eeskirjade eiramisest teadlik?

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 6. veebruaril 2014 – Hauptzollamt Hannover versus Amazon EU Sàrl

(Kohtuasi C-58/14)

(2014/C 142/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Hauptzollamt Hannover

Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Amazon EU Sàrl

Eelotsuse küsimused

1. Kas kombineeritud nomenklatuuri ⁽¹⁾ alamrubriigi 8543 7010 kaubakirjeldust tuleb mõista nii, et viidatud alamrubriiki tuleb klassifitseerida ainult sellised seadmed, millel on üksnes tõlkimis- või sõnastikufunktsioon?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt, kas siis tuleb kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 8543 7010 klassifitseerida ka seadmed, mille puhul ei ole tõlkimis- või sõnastikufunktsioon põhifunktsiooniga (käesolevas asjas lugemisfunktsioon) võrreldes oluline?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, mida on muudetud komisjoni 5. oktoobri 2010. aasta määrusega (EL) nr 861/2010, millega määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa, (ELT L 284, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 7. veebruaril 2014 – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-59/14)

(2014/C 142/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud aegumistähtaaja kulgema hakkamiseks nõutav eeskirjade eiramine, mis on määratletud määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ artikli 1 lõikes 2, seab juhul, kui ühenduse õiguse mis tahes sätte rikkumine tuvastatakse alles pärast kahju tekkimist, kumulatiivselt tingimuseks, et lisaks ettevõtja tegevusele või tegevusetusele on kahjustatud liidu üldelarvet või selle juhitavaid eelarveid, mistõttu hakatakse aegumistähtaega arvestama alles kahju tekkimisest, või hakkab aegumistähtaeg olenemata kahju tekkimise ajast kulgema juba ühenduse õiguse mis tahes sätte rikkumises seisnevast ettevõtja tegevusest või tegevusetusest alates?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse, et aegumistähtaega hakatakse arvestama alles kahju tekkimisest, siis kas seoses lõplikult antud eksporditoetuse tagasinõudmisega on kahju määrase (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 1 lõike 2 tähenduses tekkinud juba siis, kui eksportijale on makstud eksporditoetusega võrdne summa määrase (EMÜ) nr 565/80 artikli 5 lõike 1 tähenduses, ilma et määrase (EMÜ) nr 565/80 artiklis 6 viidatud tagatist oleks veel vabastatud, või tekib kahju alles tagatise vabastamise ja/või eksporditoetuse lõpliku andmise ajal?

(¹) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 10. veebruaril 2014 – Finanzamt Linz versus Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Kohtuasi C-66/14)

(2014/C 142/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Finanzamt Linz

Vastustajaks olev ametiasutus: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Menethuses osalesid: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 107 (endine EÜ artikkel 87) koostoimes ELTL artikli 108 lõikega 3 (endine EÜ artikli 88 lõige 3) on vastuolus siseriiklik meede, mis näeb tulumaksugrupi maksustamisel residendist äriühingus osaluse omandamise puhul ette maksustatavat väärtust ja seega ka maksukoormust vähendava firmaväärtuse amortiseerimise võimaluse, aga muudel osaluse omandamise juhtudel ei ole niisugune firmaväärtuse amortiseerimine tulumaksu ja juriidilise isiku tulumaksuga maksustamisel lubatav?
2. Kas ELTL artikliga 49 (endine EÜ artikkel 43) koostoimes ELTL artikliga 54 (endine EÜ artikkel 48) on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on tulumaksugrupi maksustamisel residendist äriühingus osaluse omandamise puhul võimalik firmaväärtuse amortiseerimine, aga mitteresidendist (eelkõige mõnes muus Euroopa Liidu liikmesriigis asuvas) juriidilises isikus osaluse omandamise puhul ei ole see lubatud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundessozialgericht (Saksamaa) 10. veebruaril 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln versus Nazifa Alimanovic jt

(Kohtuasi C-67/14)

(2014/C 142/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundessozialgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Jobcenter Berlin Neukölln

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 883/2004⁽¹⁾ artiklis 4 sätestatud võrdse kohtlemise nõue – välja arvatud määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 70 lõike 4 kohane hüvitiste ekspordi välistamine – kehtib ka määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 70 lõigetes 1 ja 2 viidatud mitteoasamakseliste rahaliste erihüvitiste suhtes?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, on direktiivi 2004/38/EÜ⁽²⁾ artikli 24 lõiget 2 ülevõtivate siseriiklike õigusaktide sätetega lubatud – ja millises ulatuses – seada määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 4 sätestatud võrdse kohtlemise nõudele piiranguid, mille kohaselt kõnealuste hüvitiste saamise õigus täielikult puudub, kui liidu kodanikul on õigus viibida teises liikmesriigis üksnes töö otsimise eesmärgil?
3. Kas ETL artikli 45 lõikega 2 koosmõjus ETL artikliga 18 on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt ei anta liidu kodanikele, kes võivad tööotsijatena kasutada vaba liikumise õigust, perioodil, mil neil on õigus viibida riigis üksnes töö otsimise eesmärgil ja olenemata seosest vastuvõtva liikmesriigiga, üldse sotsiaaltoetust, mille eesmärk on toimetuleku tagamine ning mis ühtlasi hõlbustab ka juurdepääsu tööturule?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Sibiu (Rumeenia) 10. veebruaril 2014 – Dragoș Constantin Târșia versus Stato rumeno, mida esindab Ministerul Finanțelor și Economiei, ja Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor

(Kohtuasi C-69/14)

(2014/C 142/20)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Sibiu

Põhikohtuasja pooled

Teistmisavalduse esitaja: Dragoș Constantin Târșia

Vastustajad: Rumeenia riik, mida esindab Ministerul Finanțelor și Economiei (rahandus- ja majandusministeerium), ja Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor al județului Sibiu

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 17, 20, 21 ja 47, Euroopa Liidu lepingu artiklit 6, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 110, [liidu] õiguses tunnustatud õiguskindluse põhimõtet ja Euroopa Kohtu praktikat saab tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised õigusnormid nagu seaduse nr 554/2004 artikli 21 lõige 2, mis näeb [liidu] õiguse ülimuslikkuse põhimõtte rikkumise korral liikmesriigi kohtulahendite teistmise võimaluse ette ainult halduskohtumenetluses ega võimalda sellesama [liidu] õiguse ülimuslikkuse põhimõtte rikkumise korral teista liikmesriigi kohtulahendeid, mis on tehtud muudes kui halduskohtuasjades (tsiviil-, kriminaalasjades)?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Madalmaad) 10. veebruaril 2014 – X, teised menetlusosalised: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

(Kohtuasi C-72/14)

(2014/C 142/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: X

Teised menetlusosalised: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Eelotsuse küsimused

1. Kohtuotsuses Fitzwilliam (¹) tegi Euroopa Kohus järelduse, et liikmesriigi pädeva asutuse väljastatud tõend E101 on teiste liikmesriikide sotsiaalkindlustusasutustele siduv isegi siis, kui see on sisuliselt väär. Kas viidatud järeldus peab paika ka sellistel juhtudel nagu käesolev, mil määruses (²) sätestatud kohaldatava õiguse kindlaksmääramise normid ei ole kohaldatavad?
2. Kas sellele küsimusele vastamisel on oluline, et pädeval asutusel ei olnud kavatsust väljastada tõendit E101, kuid halduslikel põhjustel kasutas pädev asutus teadlikult ja kaalutletult dokumente, mis jätsid vormi ja sisu poolest tõendi E101 mulje, samal ajal kui asjaomane isik oli ja võis mõistuspäraselt olla seisukohal, et talle on väljastatud tõend E101?

⁽¹⁾ 10. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjas C-202/97: FTS (EKL 2000, lk I-883).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 10. veebruaril 2014 – UAB Eturas jt versus Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Leedu konkurentsiniõukogu)

(Kohtuasi C-74/14)

(2014/C 142/22)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: UAB Eturas jt

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Leedu konkurentsiniõukogu)

Menetluse astujad: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus ettevõtjad osalevad käesolevas asjas kirjeldatud ühises elektroonilises teabesüsteemis ja konkurentsiohkukogu on tõendanud, et kõnealuses süsteemis avaldati süsteemiteade allahindluste tegemise piiramise kohta ja nähti ette tehniline piirang allahindlusmäära sisestamiseks, saab eeldada, et elektroonilises teabesüsteemis avaldatud süsteemiteade oli või oleks pidanud olema asjaomastele ettevõtjatele teada, ja kuna asjaomased ettevõtjad ei olnud piirangu kohaldamise vastu, siis kiitsid nad allahindluste tegemise piiramise vaikumisi heaks, ning seetõttu võib neid pidada vastutavaks ETL artikli 101 lõike 1 kohase kooskõlastatud tegevusega tegelemise eest?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis milliseid tegureid oleks tulnud arvesse võtta, et teha kindlaks, kas ühises elektroonilises teabesüsteemis osalevad ettevõtjad on põhikohtuasja asjaoludel tegelenud kooskõlastatud tegevusega ETL artikli 101 lõike 1 tähenduses?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hannover (Saksamaa) 10. veebruaril 2014 –
TUIfly GmbH versus Harald Walter****(Kohtuasi C-79/14)**

(2014/C 142/23)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Landgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled*Apellatsioonkaebuse esitaja ja kostja: TUIfly GmbH**Vastustaja apellatsioonimenetluses ja hageja: Harald Walter***Eelotsuse küsimused**

- I. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et määrus hõlmab ka lennu varasemat väljumist, millest reisijad ei teavitatud, mistõttu nad ei saanud selle lennuga lennata?
- II. Kas määrust tuleb tõlgendada nii, et kui artikkel 5 välja arvata, ei ole hilineamise põhjus oluline?
- III. Kas määruse eesmärgist tulenevalt tuleb hüvitada ajakaotuse tõttu tekkinud kahju ka siis, kui reisija jõuab sihtkohta varem, mistõttu väheneb tema käsutuses olev aeg enne lendu?
- IV. Kas lennu väljumisaja varasemaks muutmisest teatamata jätmine, mistõttu reisijad jõudsid puhkuse sihtkohta planeeritust hiljem, toob kaasa määruse kohaldamise?
- V. Kas määruse eesmärk on kõrge kaitstuse tase, mille tulemusena on kaitstud reisija käsutuses oleva aja piiramine? Kas ka varasema väljumise korral?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilineamise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 17. veebruaril 2014 – Nannoka
Vulcanus Industries BV versus College van Gedeputeerde Staten van Gelderland****(Kohtuasi C-81/14)**

(2014/C 142/24)

*Kohtumenetluse keel: hollandi***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Nannoka Vulcanus Industries BV

Vastustaja apellatsioonmenetluses: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 11. märtsi 1999. aasta direktiivi 1999/13/EÜ teatavates toimingutes ja seadeldistes orgaaniliste lahustite kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta ⁽¹⁾ IIB lisast tuleneb, et ettevõtjale, kes käitab seadeldist, mille puhul võib eeldada toote püsivat kuivainesisaldust ning mida kasutatakse heitkoguste vähendamise võrdluspunkti määratlemiseks, tuleb nimetatud lisas sätestatud ajakavast kõrvale kaldudes anda ajapikendust tema heitkoguste vähendamise kava rakendamiseks, kui vähese lahustisisaldusega või lahustivabad asendajad on alles väljatöötamisel?

Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. Kas heitkoguste vähendamise kava rakendamiseks ajapikenduse andmisel direktiivi 1999/13/EÜ IIB lisa tähenduses on nõutav seadeldise käitaja teatav toiming või pädeva ametiasutuse luba?

3. Milliste kriteeriumite alusel määratakse kindlaks ajapikenduse ulatus direktiivi 1999/13/EÜ IIB lisa tähenduses?

⁽¹⁾ ELT L 85, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte Suprema di Cassazione (Itaalia) 17. veebruaril 2014 –
Agenzia delle Entrate versus Nuova Invincibile**

(Kohtuasi C-82/14)

(2014/C 142/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte Suprema di Cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Agenzia delle Entrate

Vastustaja: Nuova Invincibile

Eelotsuse küsimus

Kas [selline meede, nagu seaduse nr 289/2002 artikli 9 lõikes 17 sätestatud maksuamnestia, mis puudutab varasemaid maksustamisperioode ja mille eesmärk on anda teatud ulatuses hüvitist loodusõnnetuste tagajärjel kahju saanud isikutele,] mis mõjutab pärast käibemaksu kohaldamist saadud (või saadaolevat) kogusummat, kuulub Euroopa Kohtu 17. juuli 2008. aasta otsuse kohtuasjas C-132/06 aluseks olnud keelu kohaldamisalasse?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 17. veebruaril 2014 –
CEZ Razpredelenie Bulgaria AD versus Komisija za zashtita ot diskriminatsia**

(Kohtuasi C-83/14)

(2014/C 142/26)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Vastustaja: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Teised menetlusosalised: Anelia Nikolova ja Darzhavna komisia za energiyno i vodno regulirane

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivis 2000/43/EÜ⁽¹⁾, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust, ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas kasutatud mõistet „etniline päritolu” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab sellist roma päritolu Bulgaaria kodanike ühtset rühma nagu Dupnitsa linna Gizdova mahala linnaosas elav rühm?
2. Kas direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punktis a kasutatud mõiste „samalaadne olukord” on kohaldatav käesolevas asjas kujunenud olukorras, kus romade linnaosades paigaldatakse elektriarvestid 6–7 meetri kõrgusele, samal ajal kui teistes linnaosades, kus roma päritolu elanikud ei moodusta ühtset rühma, paigaldatakse need üldjuhul vähem kui 2 meetri kõrgusele?
3. Kas direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et seeläbi, et romade linnaosades paigaldatakse elektriarvestid 6–7 meetri kõrgusele, koheldakse roma päritolu elanikke muu etnilise päritoluga elanikega võrreldes halvemini?
4. Kas juhul, kui tegemist on halvema kohtlemisega, tuleb viidatud sätet tõlgendada nii, et selline kohtlemine põhineb põhikohtuasjas kujunenud olukorras täielikult või osaliselt asjaolul, et see puudutab romade rahvusrühma?
5. Kas direktiivi 2000/43 kohaselt on lubatav selline siseriiklik õigusnorm nagu Zakon za zashtita ot diskriminatsia (diskrimineerimisvastane seadus; edaspidi „ZZD”) lisasätete § 1 punkt 7, mille kohaselt on mis tahes akt, mis tahes tegevus ja mis tahes tegevusetus, mis õigusi või õiguspäraseid huve otseselt või kaudselt kahjustab, „ebasoodne kohtlemine”?
6. Kas mõiste „ilmselt neutraalne tava” direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti b tähenduses on kohaldatav CEZ Razpredelenie Bulgaria AD tavale paigaldada elektriarvestid 6–7 meetri kõrgusele? Kuidas tuleb tõlgendada mõistet „ilmselt” – kas nii, et tava on ilmselgelt neutraalne, või nii, et see on neutraalne vaid esmapilgul ehk pealtnäha neutraalne?
7. Kas kaudse diskrimineerimise esinemiseks direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti b tähenduses on nõutav, et neutraalne tava seab isikud rassi või etnilise päritolu alusel märkimisväärselt ebasoodsamasse olukorda, või piisab sellest, et kõnealune tava kahjustab vaid teatava etnilise päritoluga isikuid? Kas selles kontekstis on direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti b kohaselt lubatav selline siseriiklik õigusnorm nagu ZZD artikli 4 lõige 3, mille kohaselt on tegemist kaudse diskrimineerimisega, kui isik seatakse lõikes 1 nimetatud tunnuste (sealhulgas etnilise päritolu) alusel ebasoodsamasse olukorda?
8. Kuidas tuleb tõlgendada mõistet „[märkimisväärselt] ebasoodsamasse olukorda seadmine” direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti b tähenduses? Kas kõnealune mõiste vastab direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punktis a kasutatud mõistele „halvem kohtlemine” või hõlmab see vaid ebavõrdse kohtlemise iseäranis olulisi, ilmselgeid ja raskeid juhtumeid? Kas käesolevas asjas kirjeldatud tava kujutab endast iseäranis ebasoodsat olukorda? Kas see, et tegemist ei ole ebasoodsasse olukorda seadmise iseäranis olulise, ilmselge ja raske juhtumiga, on piisav, et kaudse diskrimineerimise olemasolu eitada (ilma et tuleks hinnata, kas asjaomane tava on seadusliku eesmärgi saavutamise seisukohast põhjendatud, asjakohane ja vajalik)?
9. Kas direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punktide a ja b kohaselt on lubatavad sellised siseriiklikud õigusnormid nagu ZZD artikli 4 lõiked 2 ja 3, mille kohaselt eeldab otsene diskrimineerimine „ebasoodsamat kohtlemist” ja kaudne diskrimineerimine „ebasoodsamasse olukorda seadmist”, tegemata erinevalt direktiivist vahet asjaomase ebasoodsa kohtlemise raskusastme järgi?
10. Kas direktiivi 2000/43 artikli 2 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et CEZ Razpredelenie Bulgaria AD kõnealune tava on elektrivõrgu turvalisuse tagamist ja tarbitud elektrienergia nõuetekohast arvestamist silmas pidades objektiivselt põhjendatud? Kas kõnealune tava on asjakohane ka siis, kui võtta arvesse vastustaja kohustust tagada tarbijatele vaba juurdepääs elektriarvestite näitudele? Kas kõnealune tava on vajalik, kui ajakirjanduses avaldatu põhjal on teada muud tehniliselt ja rahaliselt kättesaadavad vahendid tarbitud elektrienergia turvalise mõõtmise tagamiseks?

⁽¹⁾ ELT L 180, lk 22; ELT eriväljaanne 20/01, lk 23.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Hispaania) 18. veebruaril 2014 – Marta León Medialdea versus Ayuntamiento de Huetor Vega

(Kohtuasi C-86/14)

(2014/C 142/27)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Marta León Medialdea

Vastustaja: Ayuntamiento de Huetor Vega

Eelotsuse küsimused

1. Kas tähtajatu töölepingu alusel töötav mittealaline töötaja õigusnormide ja kohtupraktika tähenduses on direktiivi 1999/70/EÜ ⁽¹⁾ määratluse tähenduses tähtajaline töötaja?
2. Kas ühenduse õigusega on kooskõlas siseriikliku õiguse tõlgendamine ja kohaldamine siseriikliku kohtu poolt nii, et kui tegemist on avaliku sektori õigusvastase tähtajalise töölepinguga, mis on muudetud mittealalise töötaja tähtajatuks töölepinguks, võib ametiasutus asjaomase töökoha ühepoolselt täita või likvideerida töötajale mingit hüvitist maksmata ja ilma et oleks ette nähtud muid meetmeid, mis piiraksid tähtajaliste töölepingute kuritarvitavat kasutamist?
3. Kas ametiasutuse sama teguviis oleks ühenduse õigusega kooskõlas, kui ta maksaks töökoha täitmise või likvideerimise korral hüvitist, mis on ette nähtud õiguspäraselt sõlmitud tähtajaliste töölepingute lõppemise puhul?
4. Kas ametiasutuse sama teguviis oleks ühenduse õigusega kooskõlas, kui ta peaks töökoha täitmiseks või likvideerimiseks järgima menetlusi ja põhjuseid, mis on ette nähtud töötaja koondamiseks objektiivsetel põhjustel, ning maksma sama hüvitist?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkõkkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte Suprema di Cassazione (Itaalia) 21. veebruaril 2014 – A2A SpA versus Agenzia delle Entrate

(Kohtuasi C-89/14)

(2014/C 142/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte Suprema di Cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A2A SpA

Vastustaja: Agenzia delle Entrate

Eelotsuse küsimus

Kas õigusnorme, mille nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks,⁽¹⁾ sätestab oma artiklis 14, ja eelnimetatud määruse rakendamiseks⁽²⁾ antud komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 794/2004 artikleid 9, 11 ja 13 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis riigiabi tagasinõudmismeetme puhul, mis on võetud komisjoni otsuse alusel, millest teavitati 7. juunil 2002, näevad ette, et intress määratakse kindlaks vastavalt eelviidatud määruse nr 794/2004 V peatüki sätetele (st eriti artiklitele 9 ja 11), kohaldades seega liitintressi?

⁽¹⁾ EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339.

⁽²⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 794/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (ELT L 140, lk 1; ELT eriväljaanne 08/04, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Câmpulung (Rumeenia) 25. veebruaril 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran versus SC Suport Colect SRL

(Kohtuasi C-92/14)

(2014/C 142/29)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Judecătoria Câmpulung

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Vastustaja: SC Suport Colect SRL

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ⁽²⁾, sätted on kohaldatavad ka laenulepingule, mis on sõlmitud 5. oktoobril 2006, st enne Rumeenia ühinemist Euroopa Liiduga, kuid on tänaseni jätkuvalt jõus ja mille sätteid nüüd täidetakse pärast selles ette nähtud nõude mitut järjestikust üleandmist?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, kas siis selliseid tingimusi nagu „laenuvõtja võla teenindamine”, mis osutab võlgniku poolt maksetega viivitamisele, ja tingimusi, mis käsitlevad intressi suurendamist pärast aasta möödumist, mil see hakkab koosnema Banca Comercială Română kõikuvast viiteintressimäärast – mis pannakse välja panga asukohas –, millele lisandub 1,90 [protsendipunkti], võib pidada ebaõiglasteks nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes tähenduses?
3. Kas isikutele liidu õigusega antud õiguste tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega, mille tagab Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47, on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm nagu krediidiasutusi ja kapitali adekvaatsust käsitleva 2006. aasta detsembri erakorralise määruse nr 99 artikkel 120, mis tunnistab täitedokumendina pangalaenu lepingut, mis on sõlmitud lihtkirjalikus vormis ja andmata võlgnikule võimalust selle tingimusi eraldi läbi rääkida ning mille alusel – pärast ülevaatlikku kontrolli ja sundtäitmiseks loa saamist väljaspool kohtumenetlust, kui kohtuniku võimalus hinnata nõude ulatust on piiratud – võib kohtutäitur alustada sundtäitmist võlgnikule kuuluva vara suhtes?

4. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi sellised õigusnormid nagu vana tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 372 jj, mis lubab võlausaldajal nõuda ebaõiglastest lepingutingimustest tuleneva kohustuse täitmist kinnisvaratagatiseks antud kinnisasja müügiga, vaatamata sellele, et tarbija on selle vaidlustanud, ja ilma, et sõltumatu kohtunik oleks lepingutingimusi kontrollinud?
5. Kas siseriiklikus õiguses sellise sätte olemasolu nagu krediidasutusi ja kapitali adekvaatsust käsitleva 2006. aasta detsembri erakorralise määruse nr 99 artikkel 120, mis tunnustab täitedokumentina pangalaenu lepingut, võib rikkuda ELTL artiklis 49 ette nähtud asutamisevabadust ja ELTL artiklis 45 ette nähtud teenuste osutamise vabadust, kuna see pärsib liidu kodanike asumist liikmesriiki, kus eraõigusliku panga sõlmitud lepingut tunnustatakse kui kohtuotsusega samaväärset täitedokument?
6. Kui eelmistele küsimustele vastatakse jaatavalt, kas siis võib liikmesriigi kohus omal algatusel tugineda sellele, et dokument, mille alusel alustati sellises lepingus sätestatud nõude sundtäitmist, ei ole täitedokument?

⁽¹⁾ EÜT L 95, lk 29, eriväljaanne 15/2, lk 273

⁽²⁾ ELT L 133, lk 66.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 27. veebruaril 2014 – Flight Refund Ltd versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-94/14)

(2014/C 142/30)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Flight Refund Ltd

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas Montréali konventsiooni artiklil 19 põhinevat hüvitisnõuet on võimalik esitada Euroopa maksekäsmenetluses?
2. Kas seoses Montréali konventsiooni artiklil 19 põhineva hüvitisnõudega määratakse notari – kes on samastatav siseriikliku kohtuga ja kellel on õigus välja anda Euroopa maksekäsk – pädevus ja pärast kostja vastuväite esitamise tõttu kohtumenetluseks üleminekut kohtualluvus kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1896/2006 ⁽¹⁾, millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus (edaspidi „määrus nr 1896/2006“), nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruses (EÜ) nr 44/2001 ⁽²⁾ kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (edaspidi „määrus nr 44/2001“) ja/või 28. mail 1999 Montréalis koostatud rahvusvahelise õhuveo nõuete ühtlustamise konventsioonis (edaspidi „Montréali konventsioon“) ette nähtud kohtualluvuse eeskirjade kohaselt? Milline on nende õigusnormide omavaheline hierarhia?
3. Kui Montréali konventsioonis ette nähtud kohtualluvuse eeskirjad on ülimuslikud, siis kas nõude esitaja võib – sealhulgas igasuguse täiendava seotuse puudumise korral – esitada oma nõude omal valikul mõne osalisriigi territooriumil asuvale kohtule või peab kohtul, kellele ta nõude esitab, olema territoriaalne pädevus selle liikmesriigi menetlusnormide kohaselt, kus kohus asub?

Kuidas tuleb lisaks tõlgendada Montréali konventsioonis ette nähtud valikulist kohtualluvuse eeskirja, milles on viidatud selle paiga kohtule, kus on vedaja tegevuskoht, mille kaudu leping sõlmiti?

4. Kas Euroopa maksekäsku, mis on välja antud määruse eset eirates või asutuse poolt, millel puudub sisuline pädevus, saab omal algatusel läbi vaadata? Või kas vastuväitele järgnev kohtumenetlus tuleb pädevuse puudumise korral omal algatusel või taotluse alusel lõpetada?
5. Kas niivõrd kui Ungari kohtutel on pädevus kohtuasja lahendada, tuleb siseriiklike menetlusnorme tõlgendada kooskõlas liidu õiguse ja Montréali konventsiooniga selles tähenduses, et nende alusel määratakse tingimata kindlaks vähemalt üks kohus, kes isegi igasuguse muu seotuse puudumise korral on kohustatud vastuväitele järgneva kohtuasja sisuliselt lahendama?

⁽¹⁾ ELT L 399, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de grande instance de Nîmes (Prantsusmaa)
28. veebruaril 2014 – Jean-Claude Van Hove versus CPN Assurance SA**

(Kohtuasi C-96/14)

(2014/C 142/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Nîmes

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jean-Claude Van Hove

Kostja: CPN Assurance SA

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾ artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selles õigusnormis esinev lepingu põhiobjekti määratleva tingimuse mõiste hõlmab kindlustuslepingus sätestatud tingimust, mille eesmärk on tagada laenuvõtja laenumaksed tema täieliku töövõimetuse korral ja mis välistab selle tagatise kohaldamise, kui viimane tunnistatakse suuteliseks tegelema tasustamata tegevusega?

⁽¹⁾ EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 3. märtsil
2014 – SMK Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága,
Nemzeti Adó- és Vámhivatal**

(Kohtuasi C-97/14)

(2014/C 142/32)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SMK Kft.

Vastustajad: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kas käibemaksudirektiivi⁽¹⁾ artiklit 55 selle 1. jaanuarini 2010 kehtivas redaktsioonis tuleb tõlgendada nii, et see artikkel puudutab ainult selliseid teenuseid kasutavaid maksukohustuslasi, kes ei ole teenuse füüsilise osutamise koha liikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud või keda ei oleks pidanud seal registreerima?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas teenuse osutamise koha kindlaksmääramisele saab kohaldada ainult käibemaksudirektiivi artiklit 52?
3. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas käibemaksudirektiivi artiklit 55 selle 1. jaanuarini 2010 kehtivas redaktsioonis tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui töövõtuteenust kasutaval maksukohustuslasel on või peab olema käibemaksukohustuslasena registreerimise number mitmes liikmesriigis, siis otsustab ainult teenuse saaja, millise registreerimisnumbri alusel ta töövõtuteenust kasutab (sealhulgas ka need juhtumid, kui maksukohustuslast, kellele teenust osutatakse, loetakse teenuse füüsilise osutamise koha liikmesriigi residendiks, kuid tal on käibemaksukohustuslasena registreerimise number ka teises liikmesriigis)?
4. Juhul kui kolmandale küsimusele vastatakse, et teenuse saajal on piiramatu otsustusõigus, kas käibemaksudirektiivi artiklit 55 tuleb mõista nii, et:
 - kuni 31. detsembrini 2009 võib teenust lugeda osutatuks teenuse saaja poolt näidatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri alusel, kui teenuse saaja on ka teises liikmesriigis registreeritud (omab asukohta) maksukohustuslane ja tooted lähetati või veeti sellest liikmesriigist, kus teenuseid füüsiliselt osutati,
 - kas teenuse osutamise koha kindlaksmääramist mõjutab see, et teenuse saaja asukoht on teises liikmesriigis, kuid ta müüb valmistooteid, lähetades või vedades need teenuse osutamise liikmesriigist vahendajale, kes müüb tooted edasi ühenduse mõnda kolmandasse liikmesriiki ilma, et töövõtuteenuse saaja oleks valmistoote oma tegevuskohta tagasi vedanud?
5. Juhul kui teenuse saaja otsustusõigus ei ole piiramatu, kas käibemaksudirektiivi artikli 55 kohaldatavust selle 1. jaanuarini 2010 kehtivas redaktsioonis mõjutab
 - see asjaolu, millistel tingimustel töötlemisteenuse saaja töödeldava toormaterjali hangib ja töötlejale üle annab,
 - see asjaolu, millisest liikmesriigist ja millise käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri alusel teenuse saajast maksukohustuslane töövõtu kasutamise tulemusel saadud valmistoote turustab,
 - see asjaolu – millega oli tegemist põhikohtuasjas –, et töötlemise tulemusel saadud valmistoode müüdi veel selle töötlemise koha liikmesriigis aheltehinngu kaudu mitu korda edasi ja toode veetakse töötlemise koha liikmesriigist välja otse toote lõplikule ostjale?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (EÜT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 3. märtsil 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. jt versus Magyar Állam (Ungari riik)

(Kohtuasi C-98/14)

(2014/C 142/33)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Kostja: Magyar Állam (Ungari riik)

Eelotsuse küsimused

Seoses [hasartmänguseaduse] 2011. aasta muudatustega, mis puudutavad hasartmängumaksu määra tõstmist:

1. Kas ELTL artikliga 56 on kooskõlas sellised mittediskrimineerivad liikmesriigi õigusnormid, millega tõsteti mängusaalides mänguautomaatide käitamise eest makstava koguselise maksu, nn hasartmängumaksu määra korruga ja ettevalmistusaga andmata varasema määraga võrreldes viis korda ning kehtestati lisaks sellele protsentides väljendatud hasartmängumaks, mille tagajärjel piirati mängusaalide operaatoritest hasartmängude korraldajate tegevust?
2. Kas ELTL artiklit 34 võib tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuuluvad sellised mittediskrimineerivad liikmesriigi õigusnormid, millega tõsteti mängusaalides mänguautomaatide käitamise eest makstava koguselise maksu, nn hasartmängumaksu määra korruga ja ettevalmistusaga andmata varasema määraga võrreldes viis korda ning kehtestati lisaks sellele protsentides väljendatud hasartmängumaks ning mida arvesse võttes piiratakse mänguautomaatide importi Euroopa Liidu territooriumilt Ungarisse?
3. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas liikmesriik võib ELTL artiklile 36, [ELTL] artikli 52 lõike 1 ja [ELTL] artiklile 61 või õigustavatele huvidele tuginedes viidata ainult oma eelarveolukorra parandamisele?
4. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas ELL artikli 6 lõiget 3 arvestades tuleb liikmesriigi poolt piirangute kehtestamise ja maksuõigusnormi jaoks ettevalmistusaja andmise seisukohast arvesse võtta õiguse üldpõhimõtteid?
5. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas [Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie Pêcheur] võib tõlgendada nii, et ELTL artikli 34 ja/või artikli 56 rikkumine võib tekitada liikmesriigil kahju hüvitamise kohustuse, kuna need õigusnormid, mis on vahetult kohaldatavad, tekitavad liikmesriikides isikutele õigusi?
6. Kas direktiivi 98/34/EÜ⁽¹⁾ võib tõlgendada nii, et selliseid liikmesriigi maksuõigusnorme, millega tõsteti teatava koguselise maksu, mängusaalides mänguautomaatide käitamise eest makstava hasartmängumaksu määra korruga viiekordselt ning kehtestati lisaks sellele protsentides väljendatud maks, saab lugeda *de facto* tehnilisteks eeskirjadeks?
7. Juhul kui vastus kuuendale küsimusele on jaatav, kas liikmesriigi isik võib kahju hüvitamise kohustuse tekkimise alusena tugineda direktiivi 98/34/EÜ artikli 8 lõike 1 ja/või direktiivi 98/34/EÜ artikli 9 lõike 1 rikkumisele liikmesriigi poolt; kas direktiivi eesmärk on anda isikutele õigusi? Milliseid kaalutlusi peab liikmesriigi kohus arvesse võtma, kui ta teeb otsuse selle kohta, kas kostja on toime pannud piisavalt olulise õigusrikkumise ja mis liiki kahju hüvitamise nõude aluseks see võib olla?

Seoses hasartmänguseaduse 2012. aasta muudatusega, mis keelavad kasutada mänguautomaate mängusaalides (lubades seda ainult kasiinodes):

1. Kas ELTL artikliga 56 on kooskõlas sellised mittediskrimineerivad liikmesriigi õigusnormid, mis jõustuvad kohe ja keelavad puudutatud hasartmängude korraldajatel ilma ülemineku- ja ettevalmistusaga ja/või sobivat kompensatsiooni andmata mängusaalides mänguautomaatide käitamise ja tagavad samal ajal mänguautomaatide käitamise monopoli kasiinodes?
2. Kas ELTL artiklit 34 võib tõlgendada nii, et see peab olema määrav ja kohaldatav ka sel juhul, kui liikmesriik kehtestab sellise mittediskrimineeriva õigusnormi, mis ei keela küll otseselt mänguautomaate Euroopa Liidu territooriumilt importida, kuid piirab nende tegelikku käitamist ja neil kasu teenimist hasartmängude korraldamise reguleerimise teel, ilma vastavast tegevusest puudutatud hasartmängude korraldajatele selleks ülemineku- ja ettevalmistusaga või kompensatsiooni andmata?
3. Juhul kui vastus eespool esitatud esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, siis milliseid kriteeriume peab liikmesriigi kohus ELTL artikli 36, [ELTL] artikli 52 lõike 1 ja [ELTL] artikli 61 või õigustavate huvide kaalumisel arvesse võtma, kui ta teeb otsuse selle kohta, kas piirang on vajalik, sobiv ja proportsionaalne?

4. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas ELL artikli 6 lõiget 3 arvestades tuleb liikmesriigi poolt piirangute kehtestamise ja ettevalmistusaja andmise seisukohast arvesse võtta õiguse üldpõhimõtteid? Kas ja kuidas tuleb käesolevas asjas kehtestatud piirangutega seoses arvesse võtta põhiõigusi – nagu omandiõigus ja keeld võõrandada omandit hüvitist andmata?
5. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas [Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie Pêcheur] võib tõlgendada nii, et ELTL artikli 34 ja/või artikli 56 rikkumine võib tekitada liikmesriigil kahju hüvitamise kohustuse seetõttu, et need õigusnormid – olles vahetult kohaldatavad – tekitavad liikmesriikides isikutele õigusi?
6. Kas direktiivi 98/34/EÜ võib tõlgendada nii, et sellised liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad mänguautomaatide käitamise mängusaalides, lubades neid käitada ainult kasiinodes, on „muud nõuded“?
7. Juhul kui vastus kuuendale küsimusele on jaatav, kas isik võib liikmesriigis tugineda direktiivi 98/34/EÜ artikli 8 lõike 1 ja/või direktiivi 98/34/EÜ artikli 9 lõike 1 rikkumisele liikmesriigi poolt? Milliseid kaalutlusi peab liimesriigi kohus arvesse võtma, kui ta teeb otsuse selle kohta, kas kostja on toime pannud piisavalt olulise õigusrikkumise ja mis liiki kahju hüvitamise nõude aluseks see võib olla?
8. Kas ühenduse õiguse põhimõtet, mille kohaselt liikmesriigid on kohustatud isikule hüvitama liikmesriigile etteheidetava ühenduse õiguse rikkumisega tekitatud kahju, saab kohaldada ka sel juhul, kui liikmesriigil on õigusloome osas suveräänsus? Kas ka sel juhul on määravad põhiõigused ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenevad õiguse üldpõhimõtted?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos administracinis teismas (Leedu) 4. märtsil 2014 – Bronius Jakutis ja Kretingalės kooperatinė ŽŪB versus Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos ja Lietuvos valstybė

(Kohtuasi C-103/14)

(2014/C 142/34)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Vastustajad: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Teised menetluspooled: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Eelotsuse küsimused

1. Euroopa Liidu vanade ja uute liikmesriikide otsetoetuste taseme hindamine määruse nr 73/2009 (¹) artikli 10 lõike 1 alusel koostoimes artiklitega 7 ja 121:
 - a. Kas määruse nr 73/2009 artikli 7 lõiget 1 koostoimes artikli 10 lõikega 1 ja artikliga 121 tuleb tõlgendada nii, et 2012. aastal on liidu vanades liikmesriikides 5 000 eurot ületavate otsetoetuste tase 90%?
 - b. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas see tähendab, et 2012. aastal ei ole otsetoetuste tase liidu uutes ja vanades liikmesriikides määruse nr 73/2009 artikli 10 lõike 1 ja artikli 121 sisu ja eesmärkide kohaselt võrdsustunud?

- c. Kas määruse nr 73/2009 artikli 10 lõike 1 lõpuosa („võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavaid vähendusi”) ja komisjoni töödokument DS/2011/14/REV 2, milles on otsetoetuste võrdluseks kasutusel erinevad alused – liidu uutes liikmesriikides hinnatakse otsetoetuste taset nii, et ümbersuunamist ei ole kohaldatud (90% artikli 121 kohaselt), samas kui liidu vanades liikmesriikides on ümbersuunamist kohaldatud (100% vähendatuna 10% võrra artikli 7 lõike 1 kohaselt) – on vastuolus ühinemisaktiga ja Euroopa Liidu õiguse põhimõtetega, sh õiguspäraste ootuste kaitse, hea halduse, ausa konkurentsi ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, ning ERTL artiklis 39 sätestatud ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega?
2. Määruse nr 73/2009 artikli 10 lõike 1 ja artikli 132 lõike 2 viimase lõigu lõpuosa ning nende alusel vastu võetud Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud meetmete kokkusobimatus ühinemisaktiga ja Euroopa Liidu põhimõtetega:
- a. Kas määruse nr 73/2009 artikli 10 lõike 1 lõpuosa („võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavaid vähendusi”) ja artikli 132 lõike 2 viimase lõigu lõpuosa („võttes alates 2012. aastast arvesse artikli 7 kohaldamist koostoimes artikliga 10”) ning nende alusel vastu võetud komisjoni töödokument DS/2011/14/REV 2 ja komisjoni rakendusotsus C(2012) 4391 final on vastuolus ühinemisaktiga, milles ei ole sätestatud otsetoetuste ümbersuunamist ning täiendavate riiklike otsetoetuste vähendamist uutes liikmesriikides ja/või aastat, mil otsetoetused on liidu uutes ja vanades liikmesriikides eeldatavalt võrdsustunud?
- b. Kas määruse nr 73/2009 artikli 10 lõige 1 ja artikli 132 lõike 2 viimane lõik ning komisjoni töödokument DS/2011/14/REV 2 ja komisjoni rakendusotsus C(2012) 4391 final – kuivõrd nende sisu ja eesmärkide kohaselt kohaldatakse 2012. aastal liidu uutes liikmesriikides, mis saavad tunduvat vähem toetust kui liidu vanad liikmesriigid, otsetoetuste ümbersuunamist ja täiendavate riiklike otsetoetuste vähendamist – on vastuolus Euroopa Liidu õiguse põhimõtetega, sh õiguspäraste ootuste kaitse, ausa konkurentsi ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, ning ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega, mis on sätestatud ERTL artiklis 39, eelkõige põllumajanduse tootlikkuse tõstmise eesmärgiga?
- c. Kas määruse nr 73/2009 artikli 132 lõike 2 viimase lõigu muudatus („võttes alates 2012. aastast arvesse artikli 7 kohaldamist koostoimes artikliga 10”), mis viidi sisse parandusmenetlusega (ELT 2010, L 43, lk 7) (mittetehniline muudatus, millega muudeti oluliselt sätte sisu, kuna nähti ette eeldatav otsetoetuste võrdsustumine uutes ja vanades liidu liikmesriikides 2012. aastal), rikub Euroopa Liidu õiguse põhimõtteid, sh õiguspäraste ootuste kaitse, õiguskindluse, hea halduse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid?
- d. Kas sõnal „dydis” [e.k. „tase”], mida on kasutatud ühinemisakti II lisa peatüki 6.A (Põllumajandus) punkti 27 alapunktis b käsitletud artiklis 1c, on sama tähendus, kui sõnal „lygis” [e.k. „määr”] määruse nr 73/2009 artikli 132 lõike 2 viimases lõigus?
3. Kas komisjoni rakendusotsus ja komisjoni töödokument DS/2011/14/REV 2, mida ei ole avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning kus ei nimetata piisavaid põhjuseid (need võeti vastu üksnes selle eelduse alusel, et 2012. aastal liidu uutes ja vanades liikmesriikides otsetoetuste tase võrdsustub), on vastuolus ühinemisaktiga ja Euroopa Liidu õiguse põhimõtetega, sh õiguskindluse, õiguspäraste ootuste kaitse ja hea halduse põhimõtetega? Kas juhul, kui sellele küsimusele vastatakse jaatavalt, tuleb komisjoni rakendusotsuse artikli 1 lõige 4 tühistada, kuna see on vastuolus määrusega nr 73/2009 ja ühinemisaktiga?

(¹) Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, lk 16).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 6. märtsil 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (kaubandus- ja levitusettevõtete liit), FMB -Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (ehitus- ja sisustuskaupluste liit) versus Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie (ökoloogia-, säästva arengu ja energeetikaminister)

(Kohtuasi C-106/14)

(2014/C 142/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (kaubandus- ja levitusettevõtete liit), FMB -Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (ehitus- ja sisustuskaupluste liit)

Vastustaja: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie (ökoloogia-, säästva arengu ja energeetikaminister)

Eelotsuse küsimus

Kas juhul, kui „toode” määruse nr 1907/2006 (REACH) ⁽¹⁾ tähenduses koosneb mitmest osast, mis kõik vastavad määruses antud „toote” definitsioonile, kuuluvad määruse artikli 7 lõikest 2 ja artiklist 33 tulenevad kohustused kohaldamisele üksnes kokkupanud tootele või igale selle osale, mis vastab „toote” definitsioonile?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven Administrativen sad (Bulgaaria) 7. märtsil 2014 – GST – Sarviz AG Germania versus Direktor

(Kohtuasi C-111/14)

(2014/C 142/36)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven Administrativen Sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: GST – Sarviz AG Germania

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Direktor na direktzia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EÜ ⁽¹⁾ artiklit 193 tuleb tõlgendada nii, et juhul kui maksustatavaid kaupu tarnib või maksustatavaid teenuseid osutab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole selle liikmesriigi territooriumil, kus käibemaks tasumisele kuulub, ja kui asjaomane liikmesriik näeb seda ette, on käibemaksu kohustatud tasuma üksnes maksukohustuslane, kelle kaubarne või teenuste osutamine on maksustatav, või üksnes isik, kellele kaupu tarnitakse või teenuseid osutatakse, mitte aga mõlemad isikud üheaegselt?

2. Juhul kui lähtuda tuleb sellest, et käibemaksu peab tasuma vaid üks nimetatud isikutest – kas kauba tarnija ja/või teenuse osutaja või kauba soetaja ja/või teenuse saaja, kui asjaomane liikmesriik näeb seda ette, siis kas direktiivi artiklis 194 sätestatud korda tuleb järgida ka juhtudel, mil teenuste saaja on pöördmaksustamist rakendanud vääralt, kuna ta on lähtunud sellest, et teenuse osutajal ei ole käibemaksu kohaldamise aspektist püsivat tegevuskohta Bulgaaria Vabariigi territooriumil, kuid osutatud teenuseid silmas pidades on teenuse osutaja ikkagi asutanud kõnealusel territooriumil püsiva tegevuskoha?
3. Kas neutraalse maksustamise põhimõtet, mis on ühise käibemaksusüsteemi loomise ja toimimise seisukohast põhimõttelise tähtsusega, tuleb tõlgendada nii, et see lubab viia läbi sellist maksurevisjoni nagu põhikohtuasjas, mille tulemusel arvestati käibemaksu hoolimata teenuse saaja rakendatud pöördmaksustamisest uuesti ka teenuse osutaja puhul, kui võtta arvesse seda, et teenuse saaja juba arvestas teenuselt käibemaksu, maksutalu saamata jäämise oht on välistatud ja siseriiklikus seaduses ette nähtud maksudokumentide korrigeerimise võimalus ei ole kohaldatav?
4. Kas käibemaksuga neutraalse maksustamise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus olukord, kus siseriiklikule sättele tuginedes keeldub maksuhaldur teenuse osutajale tagastamast mitmekordselt arvestatud käibemaksu teenuselt, millelt arvestas käibemaksu vastavalt ZDDS artikli 82 lõikele 2 teenuse saaja, kui maksuhaldur on jätnud teenuse saaja asjaomase maksudokumendi puudumise tõttu ilma mitmekordselt arvestatud käibemaksu mahaarvamise õigusest, kuid siseriiklikus seaduses ette nähtud korrigeerimine ei ole revisjoni tulemusel tehtud ja lõplikult jõustunud maksuotsuse tõttu enam kohaldatav?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 20. märtsi 2014. aasta otsus – *Faci versus komisjon*

(Kohtuasi T-46/10) ⁽¹⁾

(Konkurents — Kartellid — Euroopa tinastabilisaatorite ja termostabilisaatorite epoksiiditud sojaõli ja estrite turg — EÜ artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumist tuvastav otsus — Hinnakokkulepped, turgude ja klientide jaotamine ning tundliku äriteabe vahetamine — Rikkumise ühe osa tõendamine — Trahvid — Võrdne kohtlemine — Hea haldus — Mõistlik tähtaeg — Proportsionaalsus)

(2014/C 142/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Faci SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaat S. Piccardo, *solicitor* S. Crosby ja advokaat S. Santoro)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek ja J. Bourke, hiljem F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke ja F. Castilla Contreras ja lõpuks F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras ja R. Sauer)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsus nr K(2009) 8682 EÜ asutamislepingu artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (Juhtum nr COMP/38.589 – Termostabilisaatorid), mis käsitleb kartelli tinastabilisaatorite ja termostabilisaatorite epoksiiditud sojaõli ja estrite turul kogu EMP territooriumil, mis hõlmas hinnakokkuleppeid, turgude jaotamist ja tundliku äriteabe vahetamist, või teise võimalusena tühistada või vähendada hagejale määratud trahvi.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Faci SpA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 100, 17.4.2010.

Üldkohtu 20. märtsi 2014. aasta otsus – *Reagens versus komisjon*

(Kohtuasi T-181/10) ⁽¹⁾

(Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Dokumentid, mis on seotud taotlustega, et võetaks arvesse teatavate ettevõtjate maksevõimetust ja mis esitati suuniste määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta — Juurdepääsu keeld — Erand, mis puudutab kolmandate isikute avaliku huvi kaitset — Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki kaitsev erand — Ülekaalukas üldine huvi — Konkreetse ja individuaalse hindamise kohustus — Osaline juurdepääs)

(2014/C 142/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Itaalia) (esindajad: *solicitor* B. O'Connor, advokaadid L. Toffoletti, E. De Giorgi ja D. Gullo, hiljem B. O'Connor, L. Toffoletti ja E. De Giorgi)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Costa de Oliveira ja J. Bourke, hiljem P. Costa de Oliveira ja F. Ronkes Agerbeek)

Ese

Nõue tühistada komisjoni 23. veebruari 2010. aasta otsus, millega keelduti hagejale andmast juurdepääsu juhtumit COMP/38589 puudutava toimiku teatud dokumentidele – Termostabilisaatorid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/003, lk 331)

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 23. veebruari 2010. aasta otsus *Gestdem 2009/5145*, millega keelduti andmast Reagens SpA-le juurdepääsu juhtumit COMP/38589 (termostabilisaatorid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) puudutava toimiku teatud dokumentidele, osas, milles selle otsusega keelduti andmast juurdepääsu ettevõtjate taotluste mittekonfidentsiaalsetele versioonidele ja Euroopa Komisjoni esimesele küsimustikule.
2. Jätta hagi ülesjäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Reagens SpA kanda pool tema enda ja pool komisjoni kohtukuludest.
4. Jätta komisjoni kanda pool tema enda ja pool Reagens SpA kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 179, 3.7.2010.

Üldkohtu 21. märtsi 2014. aasta otsus – Yusef versus komisjon

(Kohtuasi T-306/10) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Osama bin Ladeni, Al Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud piiravad meetmed — Määrus (EÜ) nr 881/2002 — Isiku rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine pärast tema kandmist Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organi koostatud loetelusse — Sanktsioonide komitee — Järgnev määruse nr 881/2002 I lisasse kandmine — Komisjoni keeldumine kustutada see kanne — Tegevusetushagi — Põhiõigused — Õigus olla ära kuulatud, õigus tõhusale kohtulikule kontrollile ja õigus omandi kaitsele)

(2014/C 142/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (London, Ühendkuningriik) (esindajad: barrister E. Grieves ja solicitor H. Miller, hiljem E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, ning solicitor R. Graham)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Paasivirta, M. Konstantinidis ja T. Scharf)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Finnegan ja R. Szostak, hiljem E. Finnegan)

Ese

Nõue tuvastada ELTL artikli 265 alusel, et komisjon on õigusvastaselt jätnud kehtetuks tunnistamata komisjoni 5. oktoobri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1629/2005, millega 54. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001 (ELT L 260, lk 9), hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Euroopa Komisjon on rikkunud kohustusi, mis tulenevad EL toimimise lepingust ja nõukogu 27. mai 2002. aasta määrusest (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Osama bin Ladeni, Al-Qaida võrgu ja Talibaniga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 467/2001, kuna ta ei heastanud Hani El Sayyed Elsebai Yusefi varade külmutamisel toimunud menetlus- ja materiaalõigusnormide rikkumisi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Hani El Sayyed Elsebai Yusefi kohtukulud ja Üldkohtu kassa poolt tasuta õigusabi korras ettemakstud summad.
4. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 260, 25.9.2010.

Üldkohtu 25. märtsi 2014. aasta otsus – Deutsche Bank versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Leistung aus Leidenschaft)

(Kohtuasi T-539/11) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi Leistung aus Leidenschaft taotlus — Reklaamlausest koosnev kaubamärk — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Võrdne kohtlemine — Põhjendamiskohustus — Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid)

(2014/C 142/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Deutsche Bank AG (Frankfurt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Lange, T. Götting et G. Hild)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 3. augusti 2011. aasta otsuse (asi R 188/2011-4) peale, mis käsitleb sõnalise tähise „Leistung aus Leidenschaft” ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Deutsche Bank AG-lt.

(¹) ELT C 13, 14.1.2012.

Üldkohtu 25. märtsi 2014. aasta otsus – Deutsche Bank versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Passion to Perform)

(Kohtuasi T-291/12) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk Passion to Perform — Reklaamlausest koosnev kaubamärk — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b — Võrdne kohtlemine)

(2014/C 142/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Deutsche Bank AG (Frankfurt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Lange, T. Götting ja G. Hild)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: I. Harrington)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 24. aprilli 2012. aasta otsuse (asi R 2233/2011-4) peale, mis käsitleb sõnamärgi Passion to Perform ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Deutsche Bank AG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 273, 8.9.2012.

Üldkohtu 26. märtsi 2014. aasta otsus – Still versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Fleet Data Services)

(Liidetud kohtuasjad T-534/12 ja T-535/12) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse kujutismärkide Fleet Data Services ja Truck Data Services taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c — Õigus olla ära kuulatud — Määruse nr 207/2009 artikli 75 teine lause)

(2014/C 142/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Still GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Waller)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (esindaja: A. Poch)

Ese

Kaks hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 10. septembri 2012. aasta kahe otsuse (asi R 130/2012-1 ja asi R 4/2012-1) peale, mis käsitlevad esiteks kujutismärgi Fleet Data Services ja teiseks kujutismärgi Truck Data Services ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagid rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Still GmbH-lt.

(¹) ELT C 32, 2.2.2013.

Üldkohtu 21. märtsi 2014. aasta otsus – FTI Touristik versus Siseturu Ühtlustamise Amet (BigXtra)

(Kohtuasi T-81/13) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi BigXtra taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2014/C 142/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: FTI Touristik GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Parr)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Pohlmann)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 29. novembri 2012. aasta otsuse (asi R 2521/2011-1) peale, mis käsitleb sõnalise tähise „BigXtra” ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja FTI Touristik GmbH-lt.

(¹) ELT C 108, 13.4.2013.

Üldkohtu 5. märtsi 2014. aasta määrus – Chrysamed Vertrieb versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Chrysal International (Chrysamed)

(Kohtuasi T-46/12) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2014/C 142/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Austria) (esindajad: T. Schneider, hiljem advokaat M. Koch ja lõpuks advokaat I. Rungg)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Chrysal International BV (Naarden, Madalmaad) (esindajad: advokaadid A. Killan, M. Marell ja M. Senftleben)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 22. novembri 2011. aasta selle otsuse (asi R 64/2011-) peale, mis käsitleb Chrysal International BV ja Chrysamed Vertrieb GmbH vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista kohtukulud välja Chrysamed Vertrieb GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 98, 31.3.2012.

Üldkohtu 3. veebruari 2014. aasta määrus – Imax versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Himax Technologies (IMAX)

(Kohtuasi T-198/13) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulause — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2014/C 142/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Imax Corporation (Mississauga, Kanada) (esindajad: advokaat V. von Bomhard ja *solicitor* K. Hughes)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: L. Rampini)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Himax Technologies, Inc. (Hsinhua, Taiwan)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 23. jaanuari 2013. aasta otsuse (asi R 740/2012-5) peale, mis käsitleb Himax Technologies, Inc., ja Imax Corporationi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 171, 15.6.2013.

27. jaanuaril 2014 esitatud hagi – BR IP Holder versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Kohtuasi T-62/14)

(2014/C 142/46)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: BR IP Holder LLC (Canton, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaat F. Traub ja *solicitor* C. Rohsler)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Ühendkuningriik)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 22. novembri 2013. aasta otsus asjas R 1091/2012-4;
- mõista kohtukulud välja kostjalt

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: teine menetluspool apellatsioonikojas

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „HOKEY POKEY” klassi 30 kuuluvate kaupade „maiustused” jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 275 678

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: varasem registreerimata kaubamärk „HOKEY POKEY” mida on Ühendkuningriigis väidetavalt kasutatud kaupade „maiustused, eelkõige jäätis” jaoks

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tervikuna tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 rikkumine

14. veebruaril 2014 esitatud hagi – Société Générale versus komisjon

(Kohtuasi T-98/14)

(2014/C 142/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Société générale SA (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid P. Zelenko, J. Marthan ja D. Kupka)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada asjas EIRD tehtud Euroopa Komisjoni 4. detsembri 2013. aasta otsuse K(2013) 8512 (lõplik) artikli 2 punkt c, millega määratakse Société Générale'le trahv;
- vähendada Société Générale'le määratud trahvi summat kohasema summani;
- mõista igal juhul kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on müügiväärtuse arvutamise meetodi kindlakstegemisel teinud ilmse hindamisvea, kuna vaidlustatud otsuses väljatoodud väärtused, mis põhinevad sellel meetodil, ei peegeldanud nende pankade vastavaid seisukohti, kelle suhtes esimesel rikkumisperioodil vastaval turul menetlus algatati (esimene osa). Hageja väidab, et komisjon on seega rikkunud hooldsuskohustust (teine osa), võrdse kohtlemise põhimõtet (kolmas osa) ja õiguspärase ootuse põhimõtet (neljas osa).

2. Teine väide, et nende pankade, kelle suhtes menetlus on algatatud, müügiväärtuste arvutamiseks komisjoni kohaldatava meetodi valik ei ole põhjendatud.
3. Kolmas väide, et Üldkohus peaks rakendama oma täielikku pädevust, et vähendada hageja trahvisummat kohasemaks nii, et see peegeldaks nende pankade vastavaid seisukohti, kelle suhtes vastaval turul menetlus algatati.

14. veebruaril 2014 esitatud hagi – Universal Utility International versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Greenworld)

(Kohtuasi T-106/14)

(2014/C 142/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Universal Utility International GmbH & Co. KG (Kaarst, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Mietzel)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 13. detsembri 2013. aasta otsus (asi R 1658/2013-4);
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus osas, milles jäeti jõusse klassidesse 35 ja 39 kuuluvate teenuste jaoks registreerimise taotluse tagasilükkamine;
- kolmanda võimalusena tühistada vaidlustatud otsus osas, milles jäeti jõusse klassi 35 kuuluvate teenuste jaoks registreerimise taotluse tagasilükkamine;
- mõista nii käesoleva menetluse kui ka apellatsioonikoja menetluse kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk Greenworld klassidesse 4, 35 ja 39 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 11 616 588

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited:

- määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine
- määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

17. veebruaril 2014 esitatud hagi – Burazer jt versus Euroopa Liit

(Kohtuasi T-108/14)

(2014/C 142/49)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Pooled

Hagejad: Drago Burazer (Zagreb, Horvaatia), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Horvaatia), Bosiljka Grbašić (Križevci, Horvaatia), Tea Tončić (Pula, Horvaatia), Milica Bijelić (Dubrovnik, Horvaatia), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Horvaatia) (esindaja: advokaat Mato Krmek)

Kostja: Euroopa Liit

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- teha otsuse, millega tunnistatakse, et Euroopa Liit peab hüvitama hagejatele kahju, mis tekkis sellest, et Euroopa Komisjon ei ole täitnud kohustust teostada järelevalvet sellele, kas täidetakse lepingut Horvaatia Vabariigi ühinemise kohta Euroopa Liiduga (VII lisa, punkt 1) osas, mis puudutas kohtutäituri ameti kehtestamist Horvaatia Vabariigi õiguskorras;
- peatada arutelud nõutud summa üle, kuni käesolevas asjas tehtav kohtuotsus on jõustunud;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon ei ole täitnud kohustusi, mis tulenevad ühinemislepingu artiklist 36 (VII lisa punkt 1), mis on lahutamatu osa Horvaatia Vabariigi ja Euroopa Liidu liikmesriikide vahel sõlmitud Euroopa Liiduga ühinemise lepingust (ELT 2013, L 300, lk 7), kuna ta ei takistanud nende õigusaktide kehtetuks tunnistamist, millega luuakse ja reguleeritakse kohtutäituri amet ning mille Horvaatia oli vastu võtnud Euroopa Liiduga ühinemise läbirääkimiste ajal. Ühinemislepingu artikkel 36 paneb komisjonile kohustuse jälgida tähelepanelikult (seire) kõigi Horvaatia Vabariigi poolt ühinemisläbirääkimistel võetud kohustuste täitmist, ja seega Horvaatia Vabariigi võetud õiguslikku kohustust luua kohtutäituri amet ning kehtestada kõik vajalikud tingimused selle teenuse täielikuks rakendamiseks Horvaatia õiguskorras hiljemalt 1. jaanuariks 2012. Siiski ei ole Euroopa Komisjonil pädevust nõustuda Horvaatia Vabariigi poolt sel viisil võetud kohustuse mis tahes ühepoolse muudatusega.
2. Teine väide, et viidatud rikkumisega on Euroopa Komisjon tekitanud otsest kahju hagejatele, keda oli nimetatud kohtutäituriteks ja kellel oli õiguspärane ootus asuda kohtutäiturina tegutsema 1. jaanuaril 2012.
3. Kolmas väide, et neid kohustusi rikkudes on komisjon ilmselgelt ja raskelt rikkunud oma kaalutusõiguse piire, tekitades seega hagejatele (kes olid nimetatud kohtutäituriteks) nende õiguspäraseid ootuseid rikkudes olulist varalist ja mittevaralist kahju, mida Euroopa Liit peab vastavalt ELTL artikli 340 lõikele 2 hüvitama.

17. veebruaril 2014 esitatud hagi – Škugor jt versus Euroopa Liit**(Kohtuasi T-109/14)**

(2014/C 142/50)

*Kohtumenetluse keel: horvaadi***Pooled**

Hagejad: Davor Škugor (Sisak, Horvaatia), Ivan Gerometa (Vrsar, Horvaatia), Kristina Samardžić (Split, Horvaatia), Sandra Cindrić (Karlovac, Horvaatia), Sunčica Gložinić (Varaždin, Horvaatia), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Horvaatia), Vlatka Pižeta (Varaždin) (esindaja: advokaat Mato Krmek)

Kostja: Euroopa Liit

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- teha otsuse, millega tunnistatakse, et Euroopa Liit peab hüvitama hagejatele kahju, mis tekkis sellest, et Euroopa Komisjon ei ole täitnud kohustust teostada järelevalvet sellele, kas täidetakse lepingut Horvaatia Vabariigi ühinemise kohta Euroopa Liiduga (VII lisa, punkt 1) osas, mis puudutas kohtutäituri ameti kehtestamist Horvaatia Vabariigi õiguskorras;

- peatada arutelud nõutud summa üle, kuni käesolevas asjas tehtav kohtuotsus on jõustunud;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon ei ole täitnud kohustusi, mis tulenevad ühinemislepingu artiklist 36 (VII lisa punkt 1), mis on lahutamatu osa Horvaatia Vabariigi ja Euroopa Liidu liikmesriikide vahel sõlmitud Euroopa Liiduga ühinemise lepingust (ELT 2013, L 300, lk 7), kuna ta ei takistanud nende õigusaktide kehtetuks tunnistamist, millega luuakse ja reguleeritakse kohtutäituri amet ning mille Horvaatia oli vastu võtnud Euroopa Liiduga ühinemise läbirääkimiste ajal. Ühinemislepingu artikkel 36 paneb komisjonile kohustuse jälgida tähelepanelikult (seire) kõigi Horvaatia Vabariigi poolt ühinemisläbirääkimistel võetud kohustuste täitmist, ja seega Horvaatia Vabariigi võetud õiguslikku kohustust luua kohtutäituri amet ning kehtestada kõik vajalikud tingimused selle teenuse täielikuks rakendamiseks Horvaatia õiguskorras hiljemalt 1. jaanuariks 2012. Siiski ei ole Euroopa Komisjonil pädevust nõustuda Horvaatia Vabariigi poolt sel viisil võetud kohustuse mis tahes ühepoolse muudatusega.
2. Teine väide, et viidatud rikkumisega on Euroopa Komisjon tekitanud otsest kahju hagejatele, keda oli nimetatud kohtutäituriteks ja kellel oli õiguspärane ootus asuda kohtutäiturina tegutsema 1. jaanuaril 2012.
3. Kolmas väide, et neid kohustusi rikkudes on komisjon ilmselgelt ja raskelt rikkunud oma kaalutusõiguse piire, tekitades seega hagejatele (kes olid nimetatud kohtutäituriteks) nende õiguspäraseid ootuseid rikkudes olulist varalist ja mittevaralist kahju, mida Euroopa Liit peab vastavalt ELTL artikli 340 lõikele 2 hüvitama.

19. veebruaril 2014 esitatud hagi – Soome versus komisjon

(Kohtuasi T-124/14)

(2014/C 142/51)

Kohtumenetluse keel: soome

Pooled

Hageja: Soome Vabariik (esindajad: J. Heliskoski, S. Hartikainen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 12. detsembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/763/EL, mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatistfondi (EAGGF) tagatistrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, (ELT L 338, 17.12.2013, lk 81) selles osas, millega määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 55 eiramisest johtuvalt on Soome puhul rahastamist korrigeeritud 927.827,58 euro võrra;
- mõista Soome Vabariigi kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjendamiseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on komisjon valesti tõlgendanud ja kohaldanud määruse nr 1974/2006⁽¹⁾ artiklit 55. Komisjon otsustas ekslikult, et Soomes kehtivad tingimused toetuse andmiseks kasutatud masinate ja seadmete soetamiseks ei ole määruse nr 1974/2006 artikli 55 lõike 1 teise lõiguga kooskõlas.

⁽¹⁾ Komisjoni 15. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1974/2006, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (ELT L 368, lk 15).

14. veebruaril 2014 esitatud hagi – Gappol Marzena Porczyńska versus Siseturu Ühtlustamise Amet – GAP (ITM) – (GAPPol)

(Kohtuasi T-125/14)

(2014/C 142/52)

Hagiavalduse keel: poola

Pooled

Hageja: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Poola) (esindaja: advokaat J. Gwiazdowska)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: GAP (ITM), Inc. (San Francisco, Ameerika Ühendriigid)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 2. detsembri 2013. aasta otsus (asi R 686/2013-1);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „GAPPol” sisaldav kujutismärk klassidesse 20, 25 ja 37 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 8 346 165

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse sõnamärgid „GAP”, sõnalist osa „GAP” sisaldavad ühenduse kujutismärgid ning siseriiklikud sõnamärgid „GAP” ja sõnalist osa „GAP” sisaldavad siseriiklikud kujutismärgid klassi 25 kuuluvate kaupade jaoks

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja lõike 5 rikkumine

28. veebruaril 2014 esitatud hagi – Saksamaa versus komisjon

(Kohtuasi T-134/14)

(2014/C 142/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze, J. Möller ja advokaat T. Lübbig)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vastavalt ELTL artiklile 264 Euroopa Komisjoni 18. detsembri 2013. aasta otsus menetluses Riigiabi SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, C (2013) 4424 final;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide: määruse (EÜ) nr 659/1999⁽¹⁾ artikli 4 lõigete 3 ja 4 ning ELTL artikli 108 lõike 2 rikkumine

Sellega seoses väidab hageja, et kostja algatas ametliku uurimismenetluse, ilma et ta oleks täitnud oma erilist hoolsuskohustust selgitada välja kõik asjaolud. Kui komisjon oleks asjaolud hoolsalt välja selgitanud, ei oleks ametliku uurimismenetluse algatamiseks olnud põhjust.

2. Teine väide: ilmsed hindamisvead asjaolude hindamisel

Hageja väidab teise väitega, et komisjon ei hinnanud õigesti aluseks olevat olukord, nimelt seaduse, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (taastuenergiaseadus), toimimise viisi ja eelkõige selle seaduse kohast rahavoogude süsteemi. Lisaks ei mõistnud komisjon „riigi” rolli seadusandjana ja järelevalveasutuste kandjana ning tuletas sellest väärtalt kontrolliolukorra.

3. Kolmas väide: eriliste tasakaalustavate eeskirjadega ei soodustata energia suurtarbijaid

Hageja väidab, et komisjon rikkus ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kuna ta leidis, et tegemist on energia suurtarbijate soodustamisega, mis ei ole kooskõlas Üldkohtu praktikaga.

4. Neljas väide: tegemist ei ole riigi ressurssidest antava soodustusega

Siinkohal väidab hageja, et komisjon kohaldas ELTL artikli 107 lõiget 1 ka selles mõttes väärtalt, et ta lähtus sellest, et riigiasutused teostavad kontrolli taastuenergiaseaduse süsteemis osalevate erinevate eraõiguslike äriühingute vara üle.

5. Viies väide: ELTL artiklite 30 ja 110 väär tõlgendamine ja kohaldamine

Viienda väitega väidab hageja, et komisjon rikkus korra kohase haldusmenetluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid, kuna ta kontrollis taastuenergiaseadust ELTL artiklite 30 ja 110 seisukohast, kuigi komisjonile on selle seaduse toimimisviisi teada juba rohkem kui kümme aastat. Hageja sõnul kohaldab komisjon ka väärtalt ELTL artikleid 30 ja 110, sest tegemist ei ole maksuga nende normide tähenduses ega diskrimineerimisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

28. veebruaril 2014 esitatud hagi – SolarWorld jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-141/14)

(2014/C 142/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: SolarWorld AG (Bonn, Saksamaa); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itaalia) ja Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaat L. Ruessmann ja *solicitor* J. Beck)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 1238/2013⁽¹⁾ artikkel 3;
- liita käesolev kohtuasi kohtuasjaga T-507/13; ja
- mõista kostjalt välja hagejate kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud määruse artiklis 3 kajastub ilmne hindamisviga ja kõnealune artikkel rikub dumpinguvastase algmääruse⁽²⁾ artiklit 8, sest selles vabastatakse meetmetest Hiina tootjad, kelle ühise hinnakohustuse on komisjon heaks kiitnud rikkudes hagejate õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, hea halduse põhimõtet, hagejate kaitseõigusi ning dumpinguvastase algmääruse artikli 8 lõiget 4 ja artikli 19 lõiget 2.
2. Teine väide, et vaidlustatud määruse artiklis 3 kajastub ilmne hindamisviga ja kõnealune artikkel rikub dumpinguvastase algmääruse artiklit 8, sest selles vabastatakse meetmetest Hiina tootjad, kelle ebaseadusliku ühise hinnakohustuse on komisjon heaks kiitnud.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud määruse artikkel 3 rikub ELTL artikli 101 lõiget 1, sest selles vabastatakse Hiina tootjad kõnealustest meetmetest pakutud hinnakohustuse alusel, mis kiideti heaks ja kinnitati rakendusotsusega 2013/707/EL⁽³⁾ ja komisjoni otsusega 2013/423/EL⁽⁴⁾, ja mis kujutab endast horisontaalset hinnakokkulepet.

⁽¹⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 325, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

⁽³⁾ Komisjoni 4. detsembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi käsitlevate dumpingu- ja subsidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks (ELT L 325, lk 214).

⁽⁴⁾ Komisjoni 2. augusti 2013. aasta otsus 2013/423/EL, millega kiidetakse heaks pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega (ELT L 209, lk 26).

28. veebruaril 2014 esitatud hagi – SolarWorld jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-142/14)

(2014/C 142/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: SolarWorld AG (Bonn, Saksamaa); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Itaalia) ja Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaat L. Ruessmann ja *solicitor* J. Beck)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

- tühistada nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 1239/2013⁽¹⁾ artikkel 2;
- liita käesolev kohtuasi kohtuasjaga T-507/13; ja
- mõista kostjalt välja hagejate kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud määruse artiklis 2 kajastub ilmne hindamisviga ja kõnealune artikkel rikub algmääruse⁽²⁾ artiklit 13, sest selles vabastatakse meetmetest Hiina tootjad, kelle ühise hinnakohustuse on komisjon heaks kiitnud rikkudes hagejate õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, hea halduse põhimõtet, hagejate kaitseõigusi ning algmääruse artikli 13 lõiget 4 ja artikli 29 lõiget 2.
2. Teine väide, et vaidlustatud määruse artiklis 2 kajastub ilmne hindamisviga ja kõnealune artikkel rikub algmääruse artiklit 13, sest selles vabastatakse meetmetest Hiina tootjad, kelle ebaseadusliku ühise hinnakohustuse on komisjon heaks kiitnud.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud määruse artikkel 2 rikub ELTL artikli 101 lõiget 1, sest selles vabastatakse teatavad Hiina tootjad kõnealustest meetmetest pakutud hinnakohustuse alusel, mis kiideti heaks ja kinnitati rakendusotsusega 2013/707/EL⁽³⁾ ja komisjoni otsusega 2013/423/EL⁽⁴⁾, ja mis kujutab endast horisontaalset hinnakokkulepet.

⁽¹⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks (ELT L 325, lk 66).

⁽²⁾ Nõukogu 11. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51).

⁽³⁾ Komisjoni 4. detsembri 2013. aasta rakendusotsus 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi käsitlevate dumpingu- ja subsiidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks (ELT L 325, lk 214).

⁽⁴⁾ Komisjoni 2. augusti 2013. aasta otsus 2013/423/EL, millega kiidetakse heaks pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega (ELT L 209, lk 26).

28. veebruaril 2014 esitatud hagi – Yingli Energy (Hiina) jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-160/14)

(2014/C 142/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Yingli Energy (Hiina) Co. Ltd (Baoding, Hiina); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Hiina); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Hiina); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Hiina); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, Hiina); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Beijing); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Saksamaa); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Saksamaa); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Prantsusmaa); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Hispaania); Yingli Green Energy Italia Srl (Rooma, Itaalia), ja Yingli Green Energy International AG (Kloten, Šveits) (esindajad: advokaadid A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;

- tühistada nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks, hagejate suhtes kohaldatavas osas;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimene väide, et dumpinguvastaste meetmete kehtestamisega Hiina Rahvabariigist saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide suhtes, samas kui algatamisteates nimetati ainult Hiina Rahvabariigist pärit kristalsest ränist fotoelektriliste mooduleid ja nende põhikomponente, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009⁽¹⁾ artikli 5 lõikeid 10 ja 11.
2. Teine väide, et dumpinguvastaste meetmete kehtestamisega kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide suhtes, mis ei olnud dumpinguvastase uurimise ese, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikleid 1 ja 17.
3. Kolmas väide, et rakendades turumajanduslikest riikidest pärit toodete dumpingumarginaali arvutamisel mitte-turumajanduslikku meetodikat, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artiklit 2.
4. Neljas väide, et viies kahe erineva toote (st kristalsest ränist fotoelektrilised moodulid ja elemendid) osas läbi üheainsa uurimise, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 1 lõiget 4.
5. Viies väide, et tehes hagejate turumajandusliku kohtlemise otsuse rohkem kui kolm kuud pärast uurimise alustamist ja dumpingumarginaali arvutamiseks vajaliku kogu teabe saamist, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti c.
6. Kuues väide, et jättes eraldi kindlaks määramata kahju, mida liidu tootmisharu kannatas nii dumpinguhinnaga impordi kui ka muude teadaolevate tegurite tõttu, ja kehtestades selle tulemusena tollimaksumäära, mis on suurem sellest, mis on vajalik dumpinguhinnaga ekspordi poolt liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artiklit 3 ja artikli 9 lõiget 4.
7. Seitsmes väide, et jättes teatamata olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille alusel institutsioonid kavatsesid kehtestada lõplikud dumpinguvastased meetmed, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 20 lõiget 2.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

28. veebruaril 2014 esitatud hagi – Yingli Energy (Hiina) jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-161/14)

(2014/C 142/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Yingli Energy (Hiina) Co. Ltd (Baoding, Hiina); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Hiina); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Hiina); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Hiina); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Beijing, Hiina); Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd (Beijing); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Saksamaa); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Saksamaa); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Prantsusmaa); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Hispaania); Yingli Green Energy Italia Srl (Rooma, Itaalia) ja Yingli Green Energy International AG (Kloten, Šveits) (esindajad: advokaadid A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 1239/2913, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks (ELT 2013, L 325, lk 66), hagejate suhtes kohaldatavas osas;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et tasakaalustusmeetmete kehtestamisega Hiina Rahvabariigist saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide suhtes, samas kui algatamisteates nimetati ainult Hiina Rahvabariigist pärit kristalsest ränist fotoelektriliste mooduleid ja nende põhikomponente, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 597/2009⁽¹⁾ artikli 10 lõikeid 12 ja 13.
2. Teine väide, et tasakaalustusmeetmete kehtestamisega kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide suhtes, mis ei olnud subsidiumidevastase uurimise ese, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 597/2009 artikleid 1 ja 27.
3. Kolmas väide, et viies kahe erineva toote (st kristalsest ränist fotoelektrilised moodulid ja elemendid) osas läbi üheainsa uurimise, on institutsioonid rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 597/2009 artikli 2 punkti c.

⁽¹⁾ Nõukogu 11. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 188, lk 93).

3. märtsil 2014 esitatud hagi – PRS Mediterranean versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Kohtuasi T-166/14)

(2014/C 142/58)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: PRS Mediterranean Ltd (Tel Aviv, Iisrael) (esindajad: advokaadid A. Späth ja V. Töbelmann)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Ameerika Ühendriigid)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 28. novembri 2013. aasta otsus liidetud asjades R 889/2012-2 ja R 635/2012-2;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „NEOWEB” klassi 19 kuuluvate kaupade jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 6 184 568

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: mitu siseriikliku kaubamärgina registreeritud sõnamärki „GEOWEB” klassidesse 1, 17 ja 19 kuuluvate kaupade jaoks ning registreerimata kaubamärk „GEOWEB”, mida on kaubandustegevuse käigus kasutatud kõigis Euroopa Liidu liikmesriikides

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ning artikli 8 lõigete 3, 4 ja 5 rikkumine

20. märtsil 2014 esitatud hagi – Stahlwerk Bous versus komisjon

(Kohtuasi T-172/14)

(2014/C 142/59)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsega märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses PreussenElektra (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus”), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.
- Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

20. märtsil 2014 esitatud hagi – WeserWind versus komisjon**(Kohtuasi T-173/14)**

(2014/C 142/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsega märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses PreussenElektra (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.
- Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

20. märtsil 2014 esitatud hagi – Dieckerhoff Guss versus komisjon**(Kohtuasi T-174/14)**

(2014/C 142/61)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsuga märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses PreussenElektra (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.
- Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

20. märtsil 2014 esitatud hagi – Walter Hundhausen versus komisjon

(Kohtuasi T-175/14)

(2014/C 142/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsuga märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

— Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

— Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses *PreussenElektra* (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.

— Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

— Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

20. märtsil 2014 esitatud hagi – Georgsmarienhütte versus komisjon

(Kohtuasi T-176/14)

(2014/C 142/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsega märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

— Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses *PreussenElektra* (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.
- Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressursidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

20. märtsil 2014 esitatud hagi – Harz Guss Zorge versus komisjon

(Kohtuasi T-177/14)

(2014/C 142/64)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsega märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algatamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses *PreussenElektra* (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.

- Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

20. märtsil 2014 esitatud hagi – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss versus komisjon

(Kohtuasi T-178/14)

(2014/C 142/65)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsega märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses PreussenElektra (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.
- Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

20. märtsil 2014 esitatud hagi – Schmiedewerke Gröditz versus komisjon

(Kohtuasi T-179/14)

(2014/C 142/66)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsega märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ELTL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses PreussenElektra (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.
- Peale selle väidab hageja, et taastuenergia lisatasu piiramine ei vasta ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ELTL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.
-

21. märtsil 2014 esitatud hagi – Schmiedag versus komisjon**(Kohtuasi T-183/14)**

(2014/C 142/67)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Schmiedag GmbH (Hagen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Höfler, C. Kahle ja V. Winkler)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus asjas Riigiabi SA.33995 (2013/C) – Saksamaa, taastuvenergia toetamine ja energia suurtarbijatele taastuvenergiaseadusest tuleneva lisatasu vähendamine, ETL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametliku menetluse algatamisest teatamine koos kutsega märkuste esitamiseks (ELT 2014, C 37, lk 73);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks väidab hageja peamiselt järgmist:

1. Oluliste menetlusnormide rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et kostja ei põhjendanud ETL artikli 296 teise lõigu kohaselt piisavalt oma otsust algatada ETL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Algamise otsus ei sisalda faktilistele ja õiguslikele aspektidele tuginevat eriomast sisulist hinnangut, mis käsitleb kõikide koosseisutunnuste esinemist ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

2. Aluslepingute rikkumine

- Sellega seoses väidab hageja, et komisjoni menetluse algatamise otsusega on rikutud ETL artikli 107 lõiget 1. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa Kohus leidis juba 13. märtsi 2001. aasta otsuses PreussenElektra (C-379/98, EKL 2001, lk I-2099), et seadus, millega muudetakse prioriteetseks taastuvad energiaallikad (edaspidi „taastuvenergiaseadus“), ei näe ette abi andmist. Taastuvenergiaseadus kehtib oma põhisisus muutumatult edasi. Eelkõige ei ole muudetud riigiabi eeskirjade alusel hindamise olulisi aspekte. Sama kehtib kostja 22. mai 2002. aasta otsuse kohta (EÜT C 164, lk 5), milles kostja tuvastas, et taastuvenergiaseadus ei kujuta endast riigiabi.
- Peale selle väidab hageja, et taastuvenergia lisatasu piiramine ei vasta ETL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud riigiabi koosseisule. Hageja väidab eelkõige, et taastuvenergia lisatasu piiramine ei ole soodustus, mida ettevõtja ei oleks saanud tavalistes turutingimustes, et see ei ole valikuline, selle puhul ei ole tegemist riigi poolt või riigi ressurssidest antava abiga ja see ei moonuta konkurentsi ega kahjusta liikmesriikidevahelist kaubandust.

3. Ühisturuga kokkusobivus

- Juhul kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et tegemist on riigiabiga, siis on see hageja arvates ETL artikli 107 lõike 3 punktide b ja c kohaselt ühisturuga kokkusobiv.

21. märtsil 2014 esitatud hagi – Atlantic Multipower Germany versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)**(Kohtuasi T-186/14)**

(2014/C 142/68)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Berlit)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Saksamaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 29. jaanuari 2014. aasta otsus (asi R 764/2013-4);
- tühistada tühistamisosakonna 12. aprilli 2013. aasta otsus (toimiku nr: 6333C);
- mõista nii käesoleva menetluse kui ka apellatsioonikoja menetluse kulud välja menetlusse astujalt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse eesmärgiks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk „NOxtreme” klassidesse 5, 29, 30 ja 32 kuuluvate kaupade jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10 177 889

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Nutrichem Diät + Pharma GmbH

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: sõnalist osa „X-TREME” sisaldav siseriiklik ja ühenduse kujutismärk klassidesse 5, 29 ja 32 kuuluvate kaupade jaoks

Tühistamisosakonna otsus: rahuldada kehtetuks tunnistamise taotlus

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited:

- rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 57 lõikeid 2 ja 3 koostoimes artikli 42 lõigetega 2 ja 3
- rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b

Üldkohtu 14. veebruari 2014. aasta määrus – Alfa-Beta Vassilopoulos versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Henkel (AB terra Leaf)

(Kohtuasi T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Esimese koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 32, 2.2.2013.

Üldkohtu 10. veebruari 2014. aasta määrus – Jinko Solar jt versus Parlament jt

(Kohtuasi T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 123, 27.4.2013.

Üldkohtu 5. märtsi 2014. aasta määrus – Triarii versus komisjon**(Kohtuasi T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 304, 19.10.2013.

Üldkohtu 27. veebruari 2014. aasta määrus – Fard ja Sarkandi versus nõukogu**(Kohtuasi T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 367, 14.12.2013.

Üldkohtu 5. veebruari 2014. aasta määrus – Hermann Trollius versus ECHA**(Kohtuasi T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kuuenda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 325, 9.11.2013.

Üldkohtu 19. märtsi 2014. aasta määrus – Stichting Sona ja Nao versus komisjon**(Kohtuasi T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Seitsmenda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 344, 23.11.2013.

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 26. märtsi 2014. aasta otsus – CP versus parlament

(Kohtuasi F-8/13) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Üksuse juhataja — Katseaeg — Üksuse juhataja ametikohale kinnitamata jätmine — Mittejuhtivale ametikohale üleviimine — Parlamendi sise-eeskirjad)

(2014/C 142/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: CP (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Tymen)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: O. Caisou-Rousseau ja V. Montebello-Demogeot)

Ese

Nõue tühistada otsus jätta hageja kinnitamata üksuse juhataja ametikohale ning viia ta üle sisepoliitika peadirektoraati

Resolutsioon

1. Tühistada 23. märtsi 2012. aasta otsus, millega Euroopa Parlament ei kinnitanud CP-d üksuse juhataja ametikohale ja viis ta üle ametikohale liidu sisepoliitika peadirektoraati.
2. Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.
3. Jätta Euroopa Parlamendi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja CP kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 108, 13.4.2013, lk 39.

Avaliku Teenistuse Kohtu (kolmas koda) 27. veebruari 2014. aasta määrus – Walton versus komisjon

(Kohtuasi F-32/13) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutine teenistuja — Lahkumistoetus — Ametist lahkumine, mis on tuvastatud Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu otsusega — Ametist lahkumise kuupäeva kindlaksmääramine — Seadusjõud — Ametisse nimetava asutuse otsused, mis on muutunud lõplikuks, kuna nende peale ei ole esitatud hagi — Eelneva haldusmenetluse järgimata jätmine — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2014/C 142/76)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Robert Walton (Oxford, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat F. Moyses)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall ja A.-C. Simon)

Ese

Nõue tühistada otsus jätta rahuldamata kaebus sellise summa väljamaksmiseks, mille komisjon oleks pidanud hagejale maksma lahkumistoetusena.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.*
2. *Jätta R. Waltoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.*

(¹) ELT C 207 20.7.2013, lk 58.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET